പ്രസന്നകേരളം

ഇ. എം. എസ്സ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട്

ജന്മിത്വനിഷ്ക്കാസനം

ജന്മിത്വസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കുകയോ ഉന്മൂലനംചെയ്യുകയോ

“സ്ഥിരാധിവാസ സമ്പ്രദായം ഉന്മൂലനം ചെയ്ത് തൽസ്ഥാനത്തു കുടിയായ്മ സമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കണമെന്ന അഭിപ്രായത്തിനു വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പിൻബലമുണ്ട്” എന്ന അനുമാനത്തിലാണ്. പക്ഷങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള മറുപടികൾ പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം കമ്മീഷനിലെ അംഗങ്ങൾ ഐകകണ്ഠ്യമായി എത്തിച്ചേർന്നതു് (റിപ്പോർട്ട് പുറം 274)

കമ്മീഷനിലെ ഒരംഗമായ സർ മണിലാൽ നാനാവതി ഈ അഭിപ്രായത്തെ പിന്താങ്ങി. അദ്ദേഹം തന്റെ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കുറിപ്പിൽ പറയുന്നതു് “സെമിന്ദാരന്മാരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യേണ്ടതു്, അവർ അനാവശ്യമാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമല്ല, അവർക്കിവിടെയിരിക്കാൻ അവകാശവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്” എന്നാകുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയല്ല, പരിഷ്കരിക്കയാണു വേണ്ടതെന്ന മററംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

“ഈ റിപ്പോർട്ടു് സ്ഥിരാധിവാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉത്ഭവത്തിന്റെ അന്യായമായ അടിസ്ഥാനത്തെയും കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദത്തിലെ അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെയും പററി അമൂല്യമായ വെളിച്ചം, അതു് നൽകുമായിരുന്നു.

എത്രമാത്രം പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുതന്നെയെങ്കിലും ഈ സമ്പ്രദായം നിലനിർത്തണമെന്നു് എന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർ ശുപാർശ ചെയ്യുവാനുള്ള കാരണം അവർ ചരിത്രപരമായ ഈ വാസ്തവം വിട്ടുകളഞ്ഞുവെന്നതാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള പരിശ്രമത്തിന്റെ ഏകഫലം അതിന്റെ ഉന്മൂലനവും അതോടൊപ്പം, കാർഷിക പുരോഗതിയും കുറേക്കൂടി നീട്ടിവയ്ക്കുക എന്നതു മാത്രമായിരിക്കും. (പുറം 351)

സർ മണിലാലിന്റെ തീർപ്പു് ഇതാണു്;

“സ്ഥിരാധിവാസ സമ്പ്രദായത്തിനെതിരായ വാദങ്ങൾ സുസ്ഥാപിതങ്ങളായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ കുറവുകളെപ്പററിയും കാർഷികോന്നമനത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടെയും മുമ്പിൽ അതു് വലിച്ചിടുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പററിയും അന്വേഷണം നടത്താൻ പണവും സമയവും ചെലവാക്കുന്നതു് അനാവശ്യമാണു്. താമസംവിനാ ഈ സമ്പ്രദായം ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതുമാത്രമാണു് ഏക ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്.” (പുറം 355)

കമ്മീഷനിലെ ഭൂരിപക്ഷം ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നില്ല. “ഉന്മൂലന പരിപാടിയുടെ സാമ്പത്തികവും ഭരണപരവുമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ അതിനെ വളരെ ദീർഘിപ്പിച്ചേക്കാവുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ സമ്പ്രദായത്തെ പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള കഴിവുകളെപ്പററി ആരായേണ്ടതാണു്,” എന്നാണു് അവരുടെ അഭിപ്രായം.

പക്ഷെ അവരും ഉന്മൂലനം അസാദ്ധ്യമായ ഒരു പരിഹാരമായി തള്ളിക്കളയുന്നില്ല. സ്ഥിരാധിവാസ സമ്പ്രദായം നിലവിലിരിക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ (ബംഗാളൊഴിച്ചു്) താഴെപ്പറയുന്ന വിഷയംകൂടി അന്വേഷണ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്” എന്നവർ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.

“ഗവർമ്മെന്റും കുടിയാനും ഇടയിൽനിൽക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ ഗവമ്മെന്റ് കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെയും കുടിയായ്മ സമ്പ്രദായം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെയും സാമ്പത്തികവും ഭരണപരവുമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും.” (പുറം 275, 276.)

ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ കുറവുകൾ

ബംഗാൾ, ബീഹാർ, മദ്രാസ്, ഒറീസ്സ, ആസാം, യു. പി. എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന സെമിന്ദാരി സമ്പ്രദായം ഒരു ഔദ്യോഗിക കമ്മീഷൻ ഐകകണ്ഠ്യമായി ഗർഹണീയമെന്നു ഗണിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ കഴിവുകളെ പൂർണ്ണമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു അതു് പ്രതിബന്ധമാണെന്നു അവർ പറയുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതിനെപ്പററി മാത്രമാണു് കമ്മീഷനംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതു്. ഈ തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ കമ്മീഷനെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണങ്ങൾ എന്താണു്?

(1) ജലസേചനത്തിലുള്ള അനാസ്ഥ എല്ലാ സ്ഥിരാധിവാസ പ്രദേശങ്ങളിലും സാധാരണയാണു്.

(2) ചില സെമിന്ദാരികളിൽ അമിതമായ പാട്ടം കരാർമൂലം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പാട്ടം ഇനമായി കൊടുക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഭാരം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(3) പല സെമിന്ദാരികളിലും കുടിയാന്മാർ വളരെ പാട്ടക്കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് വളരെ വ്യവഹാരങ്ങളുണ്ടാകുന്നു.

4. സർക്കാരും ജനങ്ങളുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല.

5. സെമിന്ദാരിയുടെ കഴിവുകളെ വളർത്താൻ മിക്കവാറും ഉടമസ്ഥന്മാർ ചെലവുചെയ്യാറില്ല.

6. സെമിന്ദാരികളുടെ ശരിയായ നടത്തിപ്പിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ആരിലാണെന്നു് കണ്ടുപിടിച്ചു് അവരെക്കൊണ്ടതു് ചെയ്യിക്കുകയെന്ന തത്വത്തിന്മേലുള്ള എല്ലാ പരിഷ്കാരത്തിനും വിരുദ്ധമാണു് ചില സെമിന്ദാരികളിൽ കുടിയാനിൽനിന്നു് മററു് കർഷകർ പാട്ടത്തിനെടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടു്.

7. ചെറിയ സെമിന്ദാരികളുടെ അസാമാന്യമായ എണ്ണക്കൂടുതൽ ശരിയായ മേൽനോട്ടം വിഷമകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

(മേൽകാണിച്ചതെല്ലാം സർ നാനാവതി ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ന്യൂനതകളെ സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതാണു്. പുറം 360)

ശരിയായ ഒരു ഭക്ഷ്യനയത്തെ തടയുന്നു.

ഈ സമ്പ്രദായം ഇൻഡ്യയിൽചിലയിടങ്ങളിൽമാത്രമെ നടപ്പിലുള്ളു. ബോംബെ, സീ പി പഞ്ചാബ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥിരാധിവാസസമ്പ്രദായമില്ല. ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ സ്ഥിതിതന്നെ നോക്കുക.

(a) ബംഗാളിലെ 463 ലക്ഷം ഏക്കറിൽ 89 ലക്ഷം ഏക്കറും ഈ ഏർപ്പാടിനു് പുറത്താണു്.

(b) 206 ലക്ഷം ഏക്കറുള്ള ബീഹാറിൽ 91 ലക്ഷം ഏക്കറമാത്രമെ സ്ഥിരാധിവാസ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ളു.

(c) ആസാമിലെ 354 ലക്ഷം ഏക്കറിൽ 39 ലക്ഷം ഏക്കറിൽമാത്രമെ ഈ സമ്പ്രദായം നടക്കുന്നുള്ളു.

(d) യു. പി. യുടെ പത്തിലൊന്നു് മാത്രമാണു് സെമിന്ദാരി രീതിയിൽ കിടക്കുന്നതു്.

(e) മദ്രാസിൽ 128 ലക്ഷം ഏക്കർ സെമിന്ദാരി സമ്പ്രദായത്തിലും 276 ലക്ഷം ഏക്കർ മററു് രീതിയിലുമാണു്.

(സംസ്ഥാന ഗവമ്മെന്റുകൾ ക്ഷാമാന്വേഷണകമ്മീഷനു് സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറാണ്ഡത്തിൽനിന്നു്.)

ഇതിൽനിന്നു് തെളിയുന്നതു് കമ്മീഷന്റെ ശുപാർശകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശത്തിനുമാത്രം ബാധകമാണെന്നാണു്. അവരുടെ പ്രസ്താവനയിൽ “നിലവിലിരിക്കുന്ന ഭൂമിയുടമസമ്പ്രദായങ്ങളിലെ മാററങ്ങൾ” എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മറെറാരു സമ്പ്രദായത്തെപ്പററിയും അവർ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നില്ല.

ഈ രണ്ടു സമ്പ്രദായങ്ങളും തമ്മിൽ ഈ സവിശേഷത പാലിക്കാൻ കമ്മീഷനു് ബലമായ കാരണമുണ്ടു്. ഗവർമ്മെന്റിന്റെ യുദ്ധകാല ഭക്ഷ്യനയം സാർവത്രിക ഭക്ഷ്യസമ്പാദനവും സമ്പൂർണ്ണ റേഷനിങ്ങും ആണു്, നാട്ടുംപുറത്തു് സുസംഘടിതമായ ഒരു ഭരണയന്ത്രമില്ലാതെ ഇതു് സാദ്ധ്യമല്ല. സാധാരണ സ്ഥലങ്ങളിൽ റവന്യൂ വകുപ്പു് ഈ സംഘടനയ്ക്കു് ഒരു അടിസ്ഥാനമാണു്. എന്നാൽ കരം സ്ഥിരമായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് സെമിന്ദാരി പ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ സൗകര്യമില്ല.

കമ്മീഷൻ പറയുന്നു.

“ഈ കാരണംകൊണ്ടു് പരിപൂർണ്ണമായ ഭക്ഷ്യധാന്യശേഖരണവും വിതരണവും ബംഗാൾ, ബീഹാർ മുതലായ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതെങ്ങിനെയെന്നു് ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ ഞങ്ങൾ അന്യത്ര വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കുടിയായ്മ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ ഉദ്ദേശപരിപാടികൾ വിജയകരമായി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. യുദ്ധാനന്തര കാർഷികസംവിധാന പദ്ധതികൾ വിജയകരമാകണമെങ്കിൽ അതു് ആവശ്യമായതുകൊണ്ടു് ഇത്തരത്തിലുള്ള സമർത്ഥമായ ഒരു സംഘടന അതിന്റെ ആവശ്യം യുദ്ധാവസാനത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുകയല്ല, വർദ്ധിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. രാഷ്ട്രം ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ ഇങ്ങിനെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഒരു ഗുണം, ഇന്നു് ഉടമസ്ഥന്മാർ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്ന കഴിവുകൾ കരംപിരിക്കുന്നതിനും ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാമെന്നതാണു്. സ്ഥിരാധിവാസസമ്പ്രദായം നിലവിലിരിക്കുന്നകാലത്തോളം കുടിയായ്മ പ്രദേശങ്ങളിലെപ്പോലെയുള്ള ഒരു സംഘടന നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു് ഗവമ്മെന്റിനു് വിഷമവും, നഷ്ടവുമാണു്.” (പുറം 280)

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സ്ഥിരാധിവാസസമ്പ്രദായം ശരിയായ ഒരു ഭക്ഷ്യനയത്തെ തടയുന്നതുകൊണ്ടു് അതു് ഉന്മൂലനം ചെയ്കയോ, കുറഞ്ഞപക്ഷം മൗലികമായി പരിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

വിഷയവിവരം

—0—

ജന്മിത്വനിഷ്ക്കാസനം
—ഇ എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട്
അത്ഭുത മനുഷ്യൻ
—കാരൂർ നീലകണ്ഠപിള്ള
“നവദർശനം”
—സി. ജെ. തോമസ്
പട്ടം താണുപിള്ള
—സി. നാരായണപിള്ള.
ശിശുവിന്റെ കഴിവുകൾ
—അക്കമ്മ ചെറിയാൻ.
ദിവംഗതനായ ദേശായി!
—റി. ചാണ്ടി.
രാഷ്ട്രപതി നെഹ്റു
—കെ. മുഹമ്മദ് ഷാഫി.
ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനം
—കെ. ജെ. തോമസ്.

പ്രസന്നകേരളം
12—5—1946.
പുസ്തകം 18 | ലക്കം 2
വില രണ്ടണ.

ക്ലിയോപാട്രായുടെ നാട്ടിൽ

ഇന്ത്യയിൽ കാബിനററ മിഷ്യൻ ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധികളുമായി ആലോചനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഈജിപ്റ്റിലും ബ്രിട്ടീഷ്ഗവൺമെൻറിന്റെ പ്രതിനിധികൾ ഇജിപ്ഷ്യൻ ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിനിധികളുമായി ആലോചന നടത്തിവരികയാണ്. അവിടെയും എങ്ങിനെയാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കേണ്ടതെന്നാണ് അന്വേഷണം.

1882-ൽ ഈജിപ്റ്റിൽ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ്പട്ടാളം ഇറങ്ങിയതുമുതൽ ആ രാജ്യം അടിമയാണ്. 1936-ൽ ഈജിപ്റ്റിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം വാക്കാൽ ബ്രിട്ടൻ അംഗീകരിച്ചു ഒരു ഉടമ്പടിയുണ്ടാക്കി. ഈ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷ്പട്ടാളത്തിനു ഈജിപ്റ്റിൽ താമസിക്കുന്നതിന് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. കിട്ടിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അളവ് 1939 ൽ തെളിഞ്ഞു ഇന്ത്യയെപ്പോലെ ഈജിപ്റ്റും അറിയാതെ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനംചെയ്തു. സൂയസ്തോടും, ഈജിപ്റ്റിലെ പഞ്ഞിയും ഉള്ളടത്തോളം കാലം മററൊന്നും ബ്രിട്ടനിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കവുന്നതല്ല. ഇന്നത്തെ ആലോചനകളിലും 1936-ലെപ്പോലെ ചില ചതികൾ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. ഒന്നാമതായി 1936-ലെ ഉടമ്പടിക്കു പകരം യുദ്ധമുണ്ടായാൽ ബ്രിട്ടീഷ്പട്ടാളത്തിനു ഈജിപ്റ്റിൽ പ്രവേശിക്കാനവകാശം നൽകുന്ന വകുപ്പുകളടങ്ങിയ ഒരു സന്ധിയാണ് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നതു്. ഈ കാരണംപറഞ്ഞു എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ബ്രിട്ടനു ഈജിപ്റ്റിൽ പ്രവേശിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽതന്നെ ബ്രിട്ടനുണ്ടാകുന്ന യുദ്ധത്തിനൊക്കെ ഈജിപ്റ്റ് പങ്കുവഹിക്കുന്നതെന്തിനാണ്. രണ്ടാമത്തെ കാര്യം, ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളങ്ങളെ പിൻവലിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിവരുന്ന സമയമാണ്. കേവലം 42 000 പട്ടാളക്കാർ മാത്രമെ ഈജിപ്റ്റിലുള്ളു. അവരെ പിൻവലിക്കാൻ അഞ്ചുവർഷം വേണ്ടിവരുമെന്നാണ് ലണ്ടനിലെ അഭിപ്രായം. ഈ വാദം ആരും വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നു അവർക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു സൈന്യസജ്ജീകരണങ്ങൾ പൊളിച്ചുമാറുന്നതിനാണു ഈ കാലദൈർഘ്യം വേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നതെന്നാണു വാദം. എന്നാൽ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈജിപ്റ്റിലെ സൈന്യത്തെ ശരിയായി അഭ്യസിപ്പിക്കുവാനുംകൂടിയാണ് എന്നു പറയുകാണുന്നു അതിൽ അത്മാർത്ഥതയുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഈജിപ്റ്റിനു കൊടുക്കാനുള്ള 400,000,000 പവൻ പകരം സൈന്യസജ്ജീകരണങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടു വേഗം വണ്ടി കയറട്ടെ. പോരെങ്കിൽ ഈജിപ്റ്റിനു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന സുഡാനിൽനിന്നു ബ്രിട്ടൻ പിൻവലിയുന്നുമില്ല. ആകെ കൂടി നോക്കിയാൽ ഇൻഡ്യയിൽ ക്യാബിനററ മിഷ്യൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നയതന്ത്രകസർത്തിന്റെ ഒരു ഇജിപ്ഷ്യൻ വകഭേദമാണു കൈറോയിൽ നടക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അവിടത്തെ ദേശീയസംഘടനയായ വഫ്ദ്കക്ഷി ഈ ആലോചനകളിൽ നിസ്സഹകരിക്കുന്നതു്. ഈജിപ്റ്റിലെ പ്രധാനമന്ത്രി ഈജിപ്തുകാരനെന്ന വസ്തുത ആരെയും തെററിദ്ധരിപ്പിക്കയില്ല.

കുറിപ്പുകൾ

സ്വതന്ത്രരാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തമതാല്പര്യങ്ങളെക്കാൾ സ്വകക്ഷിപ്രാമാണ്യവും, സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യങ്ങളും വിലയേറിയതായി ഗണിച്ചു യജമാനന്മാരുടെ താളത്തിനു തുള്ളുന്ന ലിബറൽ മനസ്ഥിതിക്കാർ ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല ഉള്ളതു്.

ഈജിപ്റ്റിലെ ഇന്നത്തെ മന്ത്രിസഭ ബ്രിട്ടന്റെയും ഫാറൂക്ക് രാജാവിന്റെയും കൂട്ടുപിടിച്ചു വഫ്ദ്കക്ഷിയെ അന്യായമായി പുറംതള്ളി അധികാരത്തിൽ കടന്നുകൂടിയവരാണ്. ഇന്നു കൈറോയിൽ നടക്കുന്ന ആലോചനകൾക്കുള്ള ഏക ഗുണവശം, കണ്ടാലും കൊണ്ടാലും പഠിക്കുകയില്ലാത്ത ചർച്ചിൽ അതിനെ എതിർത്തു എന്നതുമാത്രമാണ്.

വെളുത്ത കാപ്പിരികൾ

വർഗ്ഗവിദ്വേഷത്തിന്റെ താവളം അമേരിക്കയോ യൂറോപ്പോ ചിലപ്പോൾ ആണെന്നു ആരെങ്കിലും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതെററിദ്ധാരണ തിരുത്താൻ കാലം അതിക്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ വർഗ്ഗീയതയുടെ മഹാനരകം ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രഥമ പയററുകളരിയായ തെക്കെ ആഫ്രിക്കയാണ്. അവിടെ വെള്ളയും തവിട്ടും കറുപ്പും ഉണ്ട്. രണ്ടാമത്തേതും മൂന്നാമത്തേതുമാണു മഹാഭൂരിപക്ഷം. ഏതാനും വെള്ളക്കാരുണ്ടെന്നു മാത്രം. പക്ഷെ ഈ ന്യൂനപക്ഷമാണ് അവിടെ അധികാരം നടത്തുന്നതു്. അവർ ആ സമ്പ്രദായത്തിനു പ്രജാധിപത്യം എന്നാണു പേരു പറയുന്നതു്. ഇന്ത്യാക്കാരനെയും നാട്ടുകാരനായ നീഗ്രോയെയും ഈ വെളുത്ത കാപ്പിരികൾ ദ്രോഹിക്കുന്നതിന്റെ ചരിത്രമാണല്ലൊ ഗാന്ധിജിയുടെ രാഷ്ട്രീയ രംഗപ്രവേശം. ഇന്നും അവിടെ ആത്രിക്രമസമരമാണു നടക്കുന്ന്. ഇന്ത്യാക്കാരനു വോട്ടില്ല. ഉദ്യോഗമില്ല. സ്ഥലം വാങ്ങിച്ചുകൂടാ. ഹോട്ടലിൽ കയറിക്കൂടാ എന്നിങ്ങനെ വളരെയധികം നിരോധനങ്ങൾ. രാജ്യത്തെ കൂലിവേലമുഴുവനും ചെയ്യുന്ന അവർ ആവശ്യമെന്താണെന്നു ഭരതമാതാവിന്റെ അടിമത്വത്തിന്റെ ഏററവും ശോകാത്മകമായ വശം ആഫ്രിക്കയിൽ കിടന്നു ഞരങ്ങുന്ന ഈ മനസ്സന്താനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനുള്ള കഴിവില്ലയ്മയാണ്. അവിടെ മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നതു നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ; അവിടെ മർദ്ദിക്കുന്നതു നമ്മുടെ യജമാനന്മാരുടെ സഹോദരന്മാർ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമല്ലാതെ അവർക്കും അതുപോലെ സിലോൺ, മലയാ, ബർമ്മാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള ഇന്ത്യക്കാർക്കും രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ല. തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ ഇന്ത്യൻ കോൺഗ്രസ്സ് സത്യാഗ്രഹം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ജനറൽ സ്മട്ട്സിനെയും കൂട്ടാളികളെയും ഒക്കെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യർക്കെതിരായ സമരത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സത്യാഗ്രഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ എത്രകണ്ടു ഫലവത്താകുമെന്നു സംശയിച്ചുപോകുന്നു. ഒന്നൊന്നായി സമരം ചെയ്തു അവസാനത്തെ ഇന്ത്യാക്കാരൻവരെ മരിക്കുകയെന്ന ദേശീയ ആത്മഹത്യ മാത്രം പക്ഷാന്തരമുള്ളതുകൊണ്ടു് സത്യാഗ്രഹം സ്വീകാര്യമെന്നു പറയാം. ഫാസിസത്തിന്റെ ചിതാഭസ്മത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന ഇതിനെന്തൊരം പറയട്ടെ.

മന്ത്രിവേണോ മന്ത്രി?

കൊച്ചിയിലെ രണ്ട മന്ത്രിയുടെ കാര്യം തീർച്ചയായിരിക്കുന്നതായി കേട്ട ഏതുവിഷയമാണ് ഏൽപ്പിക്കുമെന്നു മാത്രം വ്യക്തമായില്ല. തൃശൂർ ശ്രീ. വേലായുധൻ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടിനെ "മൂന്നാംക്ലാസ്സ് യിലാക്കി രട്ടെയെന്നു" അനുഗ്രഹിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ടു് അതിന്റെ ഒരു പ്രതീതിയാണ് കൊച്ചിയിലെ മന്ത്രിവർദ്ധനവു കാണുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഒരു പന്ത്രണ്ടു അസംബ്ലിസീററിനു് ഓരോ മന്ത്രിമാരെ കൂടി നിയമിച്ചാൽ മന്ത്രിസഭ എണ്ണത്തിൽ വലുതാകും. ഗുണം അത്രയുമുണ്ടാകുമോ. ദേവസ്വം തന്ത്രങ്ങളും തുറന്ന പൊല്ലേണ്ടതാണ്. കൊച്ചിയിലെ ഈ ജീവനില്ലാത്ത അവസ്ഥയ്ക്കു ഉത്തരവാദി പ്രജാമണ്ഡലമാണെന്നു്, അവർ പിണങ്ങിയാലും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ നായന്മാർ സ്റ്റേററ കോൺഗ്രസ്സിനോടു് അനുവർത്തിക്കുന്ന നയംതന്നെയാണ് കൊച്ചിയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രജാമണ്ഡലത്തോടും അനുവർത്തിക്കുന്നതെന്നു ഒരു രാഷ്ട്രീയചിന്തകൻ ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രസ്താവനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രണ്ടാരോപണങ്ങളും ശരിയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു ആ സ്ഥിതി മാററാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ആ രണ്ടു സംഘടനകളുടെയും നേതൃത്വത്തിനു കർത്തവ്യമുണ്ട്.

അടൂർ സമ്മേളനം

അടൂർവച്ചു കൂടിയ നായർസമ്മേളനം നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈററിയെ എതിർക്കാതെ തന്നെ അതിനെ പുരോഗമനോന്മുഖമാക്കുവാനുള്ള ഒരു പരിശ്രമമായി അതിന്റെ പ്രവർത്തകർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. സൊസൈററിയുടെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ചരിത്രം വളരെ അഭിമാനകരമാണെന്നു പറയുവാൻ വിഷമമാണ്. എങ്കിലും അതിന്റെ ഉത്ഭവവും ആദ്യകാലങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനവും ആദർശത്തിൽ അടിയുറച്ചതും, ആവശ്യത്താൽ പ്രേരിതവുമായിരുന്നു. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ സമുദായസംഘടനകൾക്ക് ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. ജന്മിത്വം തകരുകയും, മുതലാളിത്ത സമുദായസംഘടനയുടെ അനിവാര്യരൂപമായ ആളേറിയ ഭാഗം നടപ്പിലാവുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി നായർസമുദായം ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. സ്വയരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് ആ ഘട്ടത്തിൽ സൊസൈററി പ്രവർത്തിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് അതിനു ബഹുജനപിൻബലവും സിദ്ധിച്ചു. പക്ഷെ ഉദ്യോഗവേട്ടകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു സമുദായം നിലനില്ക്കുമെന്നു് അതിന്റെ നേതാക്കന്മാർ വ്യാമോഹിച്ചു. അഥവാ മാറഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു് അവർക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു. നേതൃത്വം നിലനിറുത്തുന്നതിനു് എന്തെങ്കിലും ഒരു പരിപാടി ആവശ്യമായിരുന്നു. ഏതായാലും അവർ ഈ വഴി സ്വീകരിച്ചു. പലരും വർഗ്ഗീയവാദികളായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ "വേലുത്തമ്പിയുടെ രാജ്യത്തിന്റെ വിപ്ലവസ്മരിക്കൽ ഉദയംചെയ്ത സംഘടന ഒരു കച്ചവടക്കമ്പനിയായി പരിണമിച്ചു. സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെയും പഴയപടി നിലനിറുത്താതെയും അവഗണിക്കുകയുംചെയ്തു ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചലമായ സംഘടനയ്ക്കു ജീവൻകൊടുക്കുകയാണ് അടൂർസമ്മേളനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ ഭാരവാഹികൾ കഴിഞ്ഞ അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സമുദായത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെയും അവയ്ക്കുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെയും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ജന്മിത്വം കഴിഞ്ഞുപോയി. മുതലാളിത്തം പിറന്നു; അതു വളരുകയാണ്. ഇനി ഉദ്യോഗവും സേവയും ആദായകരമല്ല, അഭിമാനകരവുമല്ല. മുതലാളിത്തസംഘടനയിലെ രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക മാത്രമാണ് സമുദായത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിക നിവൃത്തിക്കുനിദാനം. എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് എല്ലാവരും ഉടൻ ബാങ്കും, വ്യവസായവും തുടങ്ങണമെന്നർത്ഥമില്ല. അതിനു് ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിനു മാത്രമെ കഴിവുണ്ടാകയുള്ളു. മുതലാളിത്തത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനുള്ള പരിപാടി അതല്ല; തൊഴിലാണ്. നിലമുടമസ്ഥനാകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവൻ കർഷകതൊഴിലാളിയാകണം. വ്യവസായിയാകാൻ പണമില്ലാത്തവൻ ഫാക്ടറിയിലേക്കു തൊഴിലാളിയായി പ്രവേശിക്കണം. ഇതൊന്നും ചെയ്യുന്നതിനു് ആരും ഇക്കാലത്തു് അഭിമാനക്ഷയം വിചാരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ പരിപാടി പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനു യഥാർത്ഥപ്രതിബന്ധം, മുൻപറഞ്ഞ തൊഴിലുകൾ സാമ്പത്തികമായി അധഃപതിച്ചതാണെന്നതാണ്. അതിനു പരിഹാരം കർഷകസംഘങ്ങളും ട്രെയിഡ്യൂണിയനുകളും മാത്രമാണ്. പരിവർത്തനഘട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ പ്രയോജനകരമായ സംഘടനകൾ അവ മാത്രമായിരിക്കും. മുഖംനോക്കാതെ പരമാർത്ഥം തുറന്നുപറയുന്ന കുറെ പ്രവർത്തകന്മാർ ധീരമായി പ്രവർത്തിക്കാതെ സമുദായത്തിനു പൊതുവേ ഈ ചിന്താഗതി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

പ്രസന്നകേരളം

ആഫീസ്

കളരിക്കൽബസാർ, കോട്ടയം

വരിസംഖ്യ

ഒരാണ്ടത്തേക്കു് 6 ക.

6 മാസത്തേക്കു് 3 ക.

3 മാസത്തേക്കു് ഒന്നരരൂപ

പരസ്യക്കൂലി

സിങ്കിൾകോളം 1 ഇഞ്ചു് 1 രൂ

ഫുൾപേജ് 48 രൂപ

ദീർഘകാലത്തേക്കുപ്രത്യേകനിരക്ക

4 ക. യിൽ കുറഞ്ഞ പരസ്യങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതല്ല

മാനേജർ.

മാനേജ്മെൻറിന്റെ അന്തസ്സിനു ഹാനികരമായി പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന കാരണത്താൽ കോരക്കാട്ടു പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ നാണുപിള്ളയെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിട്ടു. മാനേജരുടെ നടപടിയെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു.

നാണുപിള്ള പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് എല്ലാ ക്ലാസിലും ഒന്നാമനായിരുന്നതുപോലെ വളരെ നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവർക്കൊക്കെ അസുഖകരമായിരുന്നു ഈ വാർത്ത. എന്താണദ്ദേഹത്തിന്റെ തെറ്റെന്നറിയാൻ എനിക്കു വളരെ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ഞാനറിഞ്ഞ വിവരങ്ങളാണിത്.—

നാണുപിള്ളയുടെ ഒരു മകൻ മൂന്നാംഫാറത്തിൽ ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിവൃത്തിയുണ്ടായിട്ട് പഠിപ്പിച്ചതല്ല. അഞ്ചാറ് ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കു പഠിച്ചിട്ടു പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നാൽ മാസം അൻപതറുപതു രൂപാ വീട്ടിൽ കിട്ടുമെന്നും അതുകൊണ്ട് ഞെട്ടുപോരുള്ള കുടുംബം കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുമെന്നും ആശിച്ച് ആ ഗതികേട്ടവൻ മകനെ ഇംഗ്ലീഷുസ്കൂളിൽ ചേർത്തതാണ്. അവൻ തോല്ക്കാതെ പഠിച്ചു. അവരുടെ ഭാഗ്യദോഷത്തിനു യുദ്ധമങ്ങവസാനിച്ചുപോയി. ഇനി പഠിച്ചാൽ വല്ല പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ സ്കൂൾഫൈനൽ ജയിക്കണം. അതിനു മൂന്നുകൊല്ലം വേണം. ഒരേഴു നാഴിക അകലെയേ ഹൈസ്കൂളുള്ളു. പിന്നെ, ഫീസ്, പുസ്തകം, മുണ്ട്—ഒ, അതൊന്നും നടപ്പില്ല. അവന്റെ പഠിത്തം നിറുത്തി.

അവനൊരു ജോലി കിട്ടിയാൽ നാണുപിള്ളയുടെ ഭാരം പകുതി തീർന്നു. കോട്ടയത്തുള്ള ഒരു പരിചയക്കാരനെക്കണ്ട് മകന്റെ ജോലിക്കാര്യം ഏല്പിക്കാമെന്നു കരുതി നാണുപിള്ള പുറപ്പെട്ടു. കോട്ടയത്താണെങ്കിലോ? കമ്പനികളും, കച്ചവടവും, റബ്ബറും, ബസ്സും, തേയിലയും, ബ്ലാക്ക്മാർക്കററും എല്ലാം പെരുകിയിരിക്കയാണെന്നു പ്രസിദ്ധവുമുണ്ട്.

നാണുപിള്ള പുറപ്പെടുന്നതിന്റെ തലേദിവസം വീട്ടിൽ പറകയുണ്ടായി—നാളെ ഏററുമാനൂരാറാട്ടാണ്; തിരിച്ചുവരുന്ന വഴി ആറാട്ടു കണ്ടിട്ടു പോരാം, എന്ന്.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അയാളുടെ മക്കൾക്കതിയായ മോഹം ഉത്സവം കാണാൻ.

"ചുമ്മാതിരിക്കിൻ പിള്ളേരേ. എവിടെയെങ്കിലും പോകാൻനേരത്തു മൊടക്കതായോം കൊണ്ടിരിക്കുകാ!" എന്ന് അവരെ ശാസിച്ചിട്ട് അയാളുടെ ഭാര്യ പറഞ്ഞു.—"ഒരു ചീനച്ചട്ടി മേടിച്ചു തരണമെന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ടു നാലുകൊല്ലമായി. എന്നെക്കൊണ്ടു പ്രയാസം, വല്ലോം ഒരു വാഴപ്പിണ്ടിയെങ്കിലും വേവിക്കണേലൊരു ചീനച്ചട്ടിയില്ലാതെ."

മക്കളും ഓരോ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ അച്ഛനെ നിർബന്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ എല്ലാവരുടെയും നിർബന്ധങ്ങൾക്ക് അയാൾ മൂളി.

"എന്തു പറഞ്ഞാലും മൂളും" എന്ന് ഭാര്യ ഒന്നയഞ്ഞു.

"ഈ അച്ഛനൊന്നും മേടിച്ചു തരു

കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള

അത്ഭുതമനുഷ്യൻ

കേല" എന്നു കല്യാണി മുഖം വീർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അയാൾ പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേററ കാപ്പിത്തൊണ്ടിട്ടു തിളപ്പിച്ച കുറെ കട്ടൻവെള്ളം കുടിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു. കോട്ടയത്തുചെന്നു കാണേണ്ടയാളെ തിരക്കി കണ്ടുപിടിച്ചു മകന്റെ കാര്യം, "ആലോചിച്ചിട്ടു പിന്നെയങ്ങോട്ടറിയിക്കാം" എന്ന മറുപടി കിട്ടുന്നതുവരെ സാധിച്ചിട്ടു തിരിച്ചുനടന്ന് ഏററുമാനൂരെത്തി.

കാലും തലയും ഒരുപോലെ പൊള്ളുന്ന കുംഭമാസത്തെ തീവെയിലിൽ, കാര്യമായിട്ടാഹാരവും കഴിക്കാതെ ഇരുപതു നാഴികയിലധികം നടന്ന് അദ്ദേഹം ഉത്സവസ്ഥലത്തെത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലേശങ്ങളെ മൂടത്തക്കവണ്ണം അവിടം ആഹ്ലാദമയമായിരുന്നു. സന്ധ്യാപ്രകാശത്തിൽ ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്തുംഗമായ ശ്രീകോവിൽ പൊൻനിറം പൂണ്ടിരുന്നു. സ്വർണ്ണധ്വജത്തിൽ സുവർണ്ണപതാക പാറിക്കളിച്ചിരുന്നു. ഉത്സവത്തിന്റെ മാററു കൂട്ടത്തക്ക വേഷഭൂഷകളോടുകൂടി പലവഴിക്കും ആളുകൾ അവിടെ വന്നുകൂടിത്തുടങ്ങി. നിരവധി ദീപങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു. ഭക്തരായ വൃദ്ധരും ശൃംഗാരമുള്ള തരുണീതരുണന്മാരും ആഹ്ലാദിച്ചുബാലന്മാരും കൃത്യനിരതരായ വ്യാപാരികളും മററു മററും ആ സുദിനത്തിന്റെ മുതലെടുക്കയാണ്. ഓട്ടുപാത്രങ്ങൾ വേശ്യകളെപ്പോലെ വഴിക്കാരെ നോക്കിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെമ്പുപാത്രങ്ങൾ ആളുകളെ കൈകൊട്ടി വിളിക്കുന്നു. ഒരേ രത്തക്കം ഭ്രാജിക്കുന്ന കുങ്കുമത്തിന്റെ നിറം നിർണ്ണയിക്കാൻ നൈപുണ്യമുള്ള കുങ്കുമവ്യാപാരിയായ യുവതികൾ പൊതിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. ഭക്ഷണക്ഷമമെന്നു പറയുന്നവരെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടു ചായക്കടകളിൽ പലഹാരങ്ങൾ കുന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ മുട്ടിയും ഉരുമ്മിയും നടക്കുകയാണ്. നാണുപിള്ളയും ആ പുരുഷാരത്തിൽ ലയിച്ചു. അവിടത്തെ ആഹ്ലാദക്കൊഴുപ്പിൽ ഒരു പുഴുക്കുത്തെന്നപോലെയാണയാൾ. അയാളുടെ വേഷവും വിചാരവും ആ ഉത്സവത്തിന് ഉപപന്നമല്ലായിരുന്നു. അകത്തും പുറത്തും ഉത്സവമില്ലാത്ത നാണുപിള്ള തളർന്നു. അയാൾക്കെന്തെങ്കിലും കഴിക്കണം. അവിടെ എന്തു വേണമെങ്കിലും കിട്ടും. ഹോട്ടലുകളുണ്ട്. ചായക്കടകളുണ്ട്. ശീതളപാനീയക്കടയുണ്ട്. സസ്യാഹാരവുമുണ്ട് മാംസാഹാരവുമുണ്ട്. മരച്ചീനിപ്പൊടികൊണ്ടു മേതിരത്തിന്റെ വടിവിലുണ്ടാക്കി നാരിൽ കോർത്ത ഉഴുന്നട, ഗോതമ്പും നെയ്യും പഞ്ചസാരയും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ അലുവാ, മോണതാലിപ്പൻ റൊട്ടി, ഗ്ലാക്സോ ബിസ്കററ് എന്നു വേണ്ട എല്ലാ രുചിക്കും പാകിയ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും എത്ര വേണമെങ്കിലും കിട്ടും. അയാൾ പുലർച്ചയ്ക്കു കുടിച്ചതിനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട കട്ടൻകാപ്പി മുതൽ മേലേട്ടു ധ്യാമാർ കുടിക്കുന്നതുവരെയുള്ള എല്ലാ പാനീയവും അവിടെ കിട്ടും. ഈ സുഭിക്ഷതയിലും അയാൾക്ക് അസഹ്യമായ ക്ഷുദ്ദാഹങ്ങൾ! അതും സഹിച്ചുകൊണ്ടയാൾ ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നടക്കുന്നു. അയാൾ ജുബ്ബായുടെ കീശയിൽ കൈയിട്ട് ആ ചെറിയ കടലാസുപൊതിയെടുത്ത് ആൾത്തിരക്കില്ലാത്ത ഒരു മൂലയിൽനിന്ന് അയാളുടെ കൈയിലിരിപ്പു തിട്ടപ്പെടുത്തി. അതിൽ പിശകൊന്നും പററിയിട്ടില്ല. തലേദിവസം വൈകിട്ടു കൂട്ടുവാദ്ധ്യാരായ മറിയാമ്മയോടു കടംവാങ്ങിയ എട്ടണയിൽ യാത്രക്കൂലി ചെലവായ അണ അഞ്ചും നീക്കി മൂന്നണയുണ്ട്. അയാൾ ക്ഷേത്രനടയിൽ ചെന്നു. കൊടിമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നുനിന്നു തൊഴുതു. ഭഗവാനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു......

"ദാരിദ്ര്യദുഃഖം മാററിത്തരണേ! അനാഥരക്ഷകാ ദാരിദ്ര്യദുഃഖം മാററിത്തരണേ! എന്റെ ഗോപാലനു് ഉടനെ ജോലി കിട്ടണേ!"

ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ ഇരമ്പത്തിൽ അയാളുടെ ചിത്തത്തിന് ഏകാഗ്രത അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. കൊടിമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന കാണിക്കപ്പാത്രത്തിൽ ഭക്തന്മാർ നാണയങ്ങളിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം, കാണിക്കയിടുന്നതിനയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മൂന്നു പറയരി വെക്കാവുന്ന ഒരു ചെമ്പിൽ ചെമ്പുതുട്ടുകളും വെള്ളിനാണയങ്ങളും കറൻസിനോട്ടുകളും പൊൻതകിടുകളും ഇടകലർന്നു കുമ്പാരംകൂടി കവിഞ്ഞൊഴുകാറായിരിക്കുന്നു. ആ നടയിൽ വന്നവരിലാരുമില്ല കാണിക്കയിടാതെ. ചിലർ മക്കളെക്കൊണ്ടു കാണിക്കയിടിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ നാണുപിള്ളയ്ക്കു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ചക്രമെങ്കിലും കാണിക്കയിടണമെന്ന്. ഒരണത്തുട്ടു മാറി ഒരു ചക്രമാക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അയാൾ പുറത്തേക്കു നടന്നു. ആദായമില്ലാത്ത ഒരു ഉപകാരംചെയ്യാനുള്ള അവസരമല്ല അപ്പോൾ ഒരു കച്ചവടക്കാരനെന്നറിയാവുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു കാപ്പിക്കടയിലേക്കു കയറാൻ തുടങ്ങി, "കാപ്പിയും കുടിക്കാം നാണയവും മാറാം" അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നു പുറകോട്ടു വലിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. ആ കച്ചവടക്കാരൻ നാണുപിള്ളയുടെ നാട്ടുകാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തമർണ്ണനുമാണ്—രണ്ടണയ്ക്കടുത്ത ഒരു സംഖ്യയ്ക്ക്. ഒരു മാസം മുമ്പൊരു ദിവസം ആ കച്ചവടക്കാരൻ നാലുപേരുടെ മുൻപിൽവച്ചു നാണുപിള്ളയെ അപമാനിക്കയുണ്ടായി. അയാൾക്കു കൊടുക്കാനുള്ള അണയുംകൊണ്ടു മാത്രമേ അയാളെ കാണുകയുള്ളെന്നും അണ പല്ലുപോലെയെറിഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ട്, പറഞ്ഞ ചീത്തയൊക്കെ തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ പറയണമെന്നും വിചാരിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇപ്പോഴും അവൻ വല്ലതും പറഞ്ഞെങ്കിലോ!

അയാൾ നടന്നു. അധികം വെളിച്ചവും കണ്ണാടിയലമാരിയും കസേരകളും മററുമുള്ള കടകളെ അയാൾ ഭയപ്പെട്ടു. അയാൾക്ക് അങ്ങോട്ടു മുടക്കാവുന്ന സംഖ്യ നാലേകാൽ ചക്രമാണ്. ഒരു ചെറിയ കടയിൽ കയറി, എന്താ വാങ്ങേണ്ടതെന്നറിയാതെ അയാളൊരു ബെഞ്ചിലിരുന്നു. അവിടത്തെ ജോലിക്കാരുടെ ശുഷ്കാന്തി! നാണുപിള്ളയ്ക്കു വയറുനിറയാൻ വേണ്ടേടത്തോളം പലഹാരങ്ങൾ അയാളുടെ മുമ്പിൽ വന്നു. അതെല്ലാം ഒന്നോടെ തിന്നാനാർത്തിയുണ്ടയാൾക്ക്. അതു മിക്കതും തിരിച്ചയച്ചിട്ടയാൾ രണ്ടുവട മാത്രം തിന്നു; കാപ്പിയും കുടിച്ചു. വിലകൊടുക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോളൊരുത്തൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു—"ഒരാൾ ആറരച്ചക്രം"

നാണുപിള്ള ഞെട്ടിപ്പോയി.

"എങ്ങനെയാ?"

"കാപ്പി രണ്ടരച്ചക്രം രണ്ടു വട നാലുചക്രം"

അയാൾ സ്തംഭിച്ചുപോയി.

"ചക്രം തന്നേക്കു" മാനേജർ പറഞ്ഞു.

നാണുപിള്ളയുടെ തലപുകഞ്ഞു. തിന്നതു മുഴുവൻ കത്തിപ്പോയി.

"എന്താ ചുമ്മാ നില്ക്കുന്നതു്" മാനേജർ മററുള്ളവരുടെ പണം വാങ്ങുന്നതിനിടയിൽ രണ്ടു മൂന്നു റിമൈൻഡർ കൊടുത്തു.

"രണ്ടുപേരിരുപത്തിമൂന്നു ചക്രം" അകത്തുനിന്നു വിളിച്ചുപറയുകയാണ്.

ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ അഞ്ചുരൂപാനോട്ടെടുത്തുകൊടുത്തിട്ടു ബാക്കി വാങ്ങി. അവൻ നാണുപിള്ളയുടെ നേരെ നോക്കി.

"സാർ!"

"ചക്രം തരു മനുഷ്യാ" മാനേജർ ശബ്ദം അല്പം ഉയർത്തിപ്പറഞ്ഞു

"സാറിന്റെ ചക്രം എത്രയാ?" എന്നു ചെറുപ്പക്കാരൻ ചോദിച്ചു

മൂന്നണായെടുത്തു മേശപ്പുറത്തുവെക്കുന്നതിനിടയിൽ നാണുപിള്ള പറഞ്ഞു. "ഒന്നേകാൽ ചക്രം കുറവുണ്ട്"

അവൻ കണക്കുതീർത്തു സാറിനെ സ്വതന്ത്രനാക്കി.

നാണുപിള്ള അവന്റെ രൂപം സ്മരണയുമായി ഒത്തുനോക്കി.

"സാറെന്നെ ഓർക്കുന്നില്ലേ? ഞാൻ സാറിന്റെ കൂടെ പഠിച്ചതാ."

അവൻ വെളിയിലേക്കിറങ്ങി. അവൻ തന്റെ കഥകൾ ഗുരുവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. അവനിപ്പോൾ കോട്ടയത്തൊരു വീട്ടിൽ ഭൃത്യനാണ്. സകല ചെലവുംകഴിഞ്ഞു മാസം അഞ്ചുരൂപാ ശമ്പളമുണ്ട്.

അവന് ആരോഗ്യവും പ്രസന്നതയുമുണ്ട്. അലക്കിത്തേച്ച ഓറഞ്ചുനിറത്തിലുള്ള ഒരു ഷർട്ടും വെള്ളക്കല്ലുവെച്ച കടുക്കനുമുണ്ടവന്. ഒരു സിഗററ്റുപാക്കററും ഒരു തീപ്പെട്ടിയും ഒന്നിനുമുകളിൽ ഒന്നായി പോക്കററിൽ മുഴച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. നടക്കുമ്പോൾ അല്പം ശബ്ദംകേൾക്കുന്ന ഒരു ചെരുപ്പു കാലിലും അത്രവലുതല്ലാത്ത ഒരു മണിപേഴ്സ് കൈയിലുമുള്ള അവനെക്കുറിച്ചു നാണുപിള്ളയ്ക്കു വളരെ പ്രതിപത്തിയും അതിനടിയിൽ കുറച്ച് അസൂയയും ഉദിച്ചു.

അദ്ദേഹം അവനെ പിരിച്ചുവിട്ടു.

നാണുപിള്ളയോർത്തു—സകലചെലവുംകഴിഞ്ഞ് അഞ്ചുരൂപാ. ആ അഞ്ചുരൂപാ അവന്റെ വീട്ടിലയക്കാം. എനിക്കു സകല ചെലവിനുംകൂടി പത്തുരൂപാ. എന്റെ ഒരാളിന്റെ ചെലവിനുതന്നെ അതിലെത്രയോ കൂടുതൽ വേണം! ഗൃഹഭൃത്യവൃത്തിയെക്കാൾ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരാണല്ലോ എയിഡഡ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ. പിന്നെയെന്തേ ഈ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും ഒരുപോലെയാണു ദുരിതമ

ന്" ബാലകൃഷ്ണപിള്ളസാറ മംഗളോദയത്തിലെഴുതാൻ? ഈ തരത്തിലുള്ള ചിന്തയോടെ അയാൾ മന്ദം മന്ദം നടന്നു, ആരുടെയും ദേഹത്തുമുട്ടാതെ, ആരുടെയും മുഖത്തു നോക്കാതെ.

നടന്നുനടന്നു് അയാൾ തൊട്ടിയിലെ കട്ടത്തിനടുത്തായി. കുട്ടികൾ ആറ്റു ദരിദ്രരായി അതിലിരുന്നു കറങ്ങുന്നു. അവരുടെ തലയിലുമുണ്ട് കറക്കം; ആറ്റുദരത്തിൻ പകരം വിഷാദമാണെന്നുമാത്രം. ഒരുത്തൻ ഒരു തൊട്ടിയിൽ നാരങ്ങാവെള്ളംകൊണ്ടു നടന്നുവില്ക്കുന്നു. വെള്ളം മുക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചക്രം വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്കു് അവനൊരു നിമിഷം വിശ്രമം കിട്ടുന്നില്ല. ഒരു ബക്കറ്റും ഒരു തംബ്ലറും നാലണയും ഉണ്ടെങ്കിൽ തനിക്കും ഇതു ചെയ്യാമായിരുന്നു എന്നയാൾ വിചാരിച്ചു.

പലതരം കുട്ടികൾക്കു പലതരം കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നതു് അയാളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടു. നല്ല ഉടുപ്പുകളിട്ട കുട്ടികൾ ആ ദരിദ്രനായ പിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വേദനയുണ്ടാക്കി. വള വില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തുകൂടി അയാൾ നടന്നുപോയി. തന്റെ കുഞ്ഞുമകളും വള വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ചെല്ലണമെന്നു് കെഞ്ചിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞതും അയാളോർത്തു. തന്റെ കൈവശം ഒരു പൈസയില്ലെന്ന ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അയാൾ വളക്കാരന്റെ മുമ്പിൽ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽകൂടി എത്തിനോക്കി. തരുണന്മാരുടെ അസൂയാദൃഷ്ടികൾ പതിച്ചു വിയർക്കുന്ന വളക്കാരൻ യുവതികളുടെ മുകുളങ്ങളും മുകുളീകൃതങ്ങളുമായ പാണികളിൽ ഇറക്കമുള്ള വളകൾ അണിയിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ ഇഷ്ടമുള്ളതു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. വേണ്ടിടത്തോളം എടുക്കുന്നു. രക്ഷകർത്താക്കൾ പണം കൊടുക്കുന്നു. താനും ഒരച്ഛനാണല്ലോ എന്നയാൾക്കു് ആത്മനിന്ദ തോന്നി. അയാൾ അവിടെനിന്നു തിരിഞ്ഞു. തൊട്ടടുത്ത വീട്ടിലെ അവശേഷിപ്പ് ഒരു ചീനച്ചട്ടിയും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. ഒരു കൂലിവേലക്കാരനാണവൻ. വിധവയായ മാതാവുൾപ്പെടെ അഞ്ചാറുപേരെ പലതുംവാൻ ആ ഒരൊറ്റ തടിവേണം പട്ടിണിപെടാൻ. ഇതുവരെ നാണുപിള്ളയ്ക്കു് അവനെപ്പറ്റി സഹതാപമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുപാവം! ഇപ്പോളയാൾക്കു തോന്നി അവനാണു ഭാഗ്യവാനെന്നു്. ഭാഗ്യം ഉണ്ടു്, കുടുംബമുണ്ടു്.

ഏതാണ്ടു വൈകുന്നേരം വിശേഷിച്ചു കടന്നുവന്നു വന്നിട്ടു രണ്ടു രൂപാ കിട്ടി. പിന്നെ ആറു രൂപാ ഒരുത്തനോടു കടംകൂടെ മേടിച്ചു. ഇതു മേടിച്ച എന്റെ സാറെ ഇവന്മാരു 'കരാറിക്കൊല്ലു നിരീക്കുക. ദേ, ഇതിനു മൂന്നു രൂപാ. എന്നിങ്ങനെ അവൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ആദ്യമൊക്കെ അതിൽ ഒട്ടും ശരിക്കു കേട്ടുള്ളു. നാണുപിള്ളയുടെ വിഷമമയമായ ചിന്തയിലേക്കു് തിരിഞ്ഞു നൂറു ചേമ്പുവിനു് ഒരുരൂപാ പത്തുരൂപാക്കു രണ്ടായിരം ചേമ്പുവരുന്നു. അയാളുടെ കണക്കിലുള്ള സാമർത്ഥ്യം കണ്ടയാൾ പെട്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഒരു ദിവസം തനിക്കു് നല്ല ചുവട്ടു ചേമ്പിന്റെ വകയാണു് ശമ്പളമെന്നു്

ആറാട്ടെഴുന്നള്ളത്തു കേവിരിപ്പാത്തിന്റെ തെക്കെ അറ്റത്തു മറഷശിരസ്സുകൾക്കപ്പുറമുള്ള തല കാണിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എതിരേൽപ്പു് അയാൾ നിന്നതിനടുത്തെത്താറായി. നിരനിരയായങ്ങനെ തീവെട്ടികൾ സ്വർണ്ണത്തലേക്കെട്ടു കെട്ടിയ പത്തുപന്ത്രണ്ടു ഗജവീരന്മാർ, ആലവട്ടം, കുട, വെഞ്ചാമരങ്ങൾ, മദ്ധ്യ നില്ക്കുന്ന ആനയുടെ പുറത്തു ഭക്തിശാലികളെ ഒക്കെ വന്നിരിക്കുന്ന ഇതൊന്നും പോര ഞങ്ങളെല്ലാം ഏഴരപ്പൊന്നാനയും. ഭക്തജനങ്ങൾ കൺകുളിർക്കെ കണ്ടുകയാണു്. കണ്ണിൽ തീക്കൊള്ളിക്കുകൊണ്ടു കുത്തിയതുപോലുള്ള പ്രതീതിയാണു് നാണുപിള്ളയ്ക്കു്. ആ പ്രഭാപൂരത്താൽ നില്ക്കുന്നയാൾക്കു ലജ്ജ തോന്നി. നാദസ്വരവായനയിൽ ആനന്ദമത്തരായി ജനങ്ങൾ തല കുലുക്കുകയാണു്. തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വിശന്നിട്ടു കരയുന്നതുപോലെയാണു് അയാൾക്കതു കേട്ടിട്ടു തോന്നിയതു്. ചെണ്ടമേളത്തിനെ പ്പിച്ചു ചിലർ താളം പിടിക്കുന്നു. തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പു് അയാളുടെ ഉള്ളിൽകൂടി കേട്ടു. ഐശ്വര്യപൂർണ്ണവും ആഹ്ലാദമയവുമായ ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തന്റെ കുചേലത ഒരു പൊരുത്തക്കേടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അയാൾ ഇരുട്ടന്വേഷിച്ചു നടന്നു. ആളുകൾ അങ്ങനെ ആൾക്കൂട്ടത്തിനു പുറത്തായി; തന്റെ ഗൃഹത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, രണ്ടുമൂന്നടിവച്ചു. തിങ്ങിയ കൂരിരുട്ടു്. എട്ടുനാഴിക നീളമുള്ള വഴി. താനേകൻ. അയാൾ ശങ്കിച്ചു നിന്നു; തിരിച്ചു് ആൾക്കൂട്ടത്തിലേക്കു് കേറി.

വിശേഷവസ്ത്രങ്ങളും വിവിധ ഭൂഷകളുമണിഞ്ഞു് നിരന്നു നില്ക്കുന്ന സുന്ദരാക്ഷികളെക്കണ്ടിട്ടയാൾ പൊറുപൊറുത്തു—"തേവിടിച്ചികൾ! ഇവറ്റകൾക്കു വീട്ടിലെങ്ങാനും കിടക്കരുതോ!" ഓറഞ്ചുപോലെ മനോഹരമായ മുഖവും അനുസരണയില്ലാതെ കിടക്കുന്ന ചുരുൾ കുന്തളവും പട്ടുടുപ്പും കൈവളകളും ഉള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ പൊക്കി "അമ്പാറി"യെ കാണിക്കുന്ന പിതാക്കളെക്കണ്ടിട്ടയാൾ പറഞ്ഞു—"അച്ചികോന്തന്മാർ!"

"ഉൽസവം മണ്ണാങ്കട്ടേം!" അയാൾക്കു അടക്കാൻ കഴിയാത്ത പ്രാരാബ്ധമുണ്ടായി. ഈ ആനയെല്ലാംകൂടി പിണങ്ങിയോടി സകലയാളുകളും ഒട്ടണമെന്നയാളാശിച്ചു. കൂട്ടരിൽ ഞാനും ചാകട്ടെ. എലിവാണം കേറിയ അമിട്ടുകുറ്റി പൊട്ടിയോ, ഇതുങ്ങളെല്ലാം തുലയണമെന്നയാൾ മോഹിച്ചു.

അയാൾ പിന്നെയും നടന്നു. വല്ല വിധവും വെടിക്കെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ കൂട്ടുകാരുണ്ടാകും, വീട്ടിലേക്കു് നടക്കാമെന്നയാൾ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു ഒന്നും കാണാതെ നടന്നുപോകുകയാണു്.

ഒട്ടുവിലയോളൊരു ബോർഡു് കണ്ടു. ഒലക്കത്തിമറച്ച ഒരു ചെറിയ മുറിയുടെ വാതുക്കൽ തുണിയിലെഴുതിയിരിക്കുന്നു—"അത്ഭുതമനുഷ്യൻ രണ്ടരയടി പൊക്കം. ഇരുപത്തിയഞ്ചു റാത്തൽ തൂക്കം. മുപ്പത്തിയാറു വയസ്സു്. സംസാരിക്കും. പല്ലു വന്നിട്ടില്ല. ഒരണ."

നാണുപിള്ള അതൊന്നുകൂടി വായിച്ചു. ആളുകൾ അകത്തേക്കു് കയറുകയും പുറത്തേക്കിറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

നാണുപിള്ളയുടെ ഭാവനയിൽ അത്ഭുതമനുഷ്യൻ സ്പഷ്ടമായി പ്രകാശിച്ചു. "തന്റെ പകുതിയിൽ കുറെ പൊക്കം അപ്പോൾ തന്റെ പകുതിയിൽ കുറഞ്ഞ വണ്ണം വരണം. തന്റെ തൂക്കം എൺപതു റാത്തലാണു്. രണ്ടര അടി പൊക്കത്തിനു് പതിനെട്ടു റാത്തൽ തൂക്കം വരണം. അപ്പോൾ അയാൾക്കു തൂക്കം കുറെ കൂടുതലാണു്. അയാൾക്കു പല്ലു വന്നിട്ടില്ല. എനിക്കു നാല്പത്തിമൂന്നു വയസ്സായപ്പോൾ പല പല്ലും പോയിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും ഫലത്തിൽ ഞാൻ അയാൾക്കു തുല്യനാണു്, പിന്നെ അയാൾ സംസാരിക്കും. സംസാരിക്കുകയാണല്ലോ എന്റെ തൊഴിൽ. അയാൾ വല്ല പരീക്ഷയും ജയിച്ചിട്ടുണ്ടോ! അതിലെന്നിലും ഞാനയാൾക്കു താഴെയല്ല. ഞാൻ ഒരു പരീക്ഷ ജയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നല്ല രണ്ടു്; ടയിനിങ്ങു് പരീക്ഷയുമുണ്ടല്ലോ. എല്ലാവരും അയാൾക്കു് ഓരോ അണകൊടുക്കുന്നുമുണ്ടു് ആഹാരം ശരിക്കുണ്ടാകും. ഏതായാലും ഞാനാണല്ലോ അത്ഭുതമനുഷ്യൻ.

അയാൾക്കു് അത്ഭുതമനുഷ്യനെയൊന്നു കാണണമെന്നാഗ്രഹമുണ്ടായില്ല. ആ സമയത്തു് ഒന്നാലോചിച്ചു. ഒരാശയം പെട്ടെന്നു തോന്നി. ഒരു കുസൃതിപ്പകരം ആ പ്രദർശനത്തിന്റെ മാനേജരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിച്ചു് അയാൾ അകത്തു കയറി എല്ലാം നിരീക്ഷിച്ചു തനിക്കും ഒരു പ്രദർശകനാകാം—എന്ന ആശയോടെ നാണുപിള്ള ആ മാനേജരെ പാറിക്കൂടി.

അത്ഭുതമനുഷ്യന് പ്രണയമുണ്ടാകാം

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ

ശ്രീ വി സി ചാക്കോ എം എയുടെ

ശ്രീമതി കാക്കത്തമ്പുരാട്ടി

(ചെറുകഥ).

മാനേജർ വിഷാദപൂർവ്വം പറഞ്ഞു. സാറേ, ഞങ്ങടെ ദൗർഭാഗ്യമാണു്, അയാൾക്കല്പനേരമെന്നു കിടക്കണമെന്നു പറയുന്നു. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു അയാൾ ഉറങ്ങിയിട്ടു്. രാപകൽ ആളുകൾ വരുന്നു. കാഴ്ചക്കാരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറഞ്ഞു് അയാൾ വിഷമിച്ചു. കഠിനമായ തലവേദനയുണ്ടയാൾക്കു്.

നാണുപിള്ള—"ഈ ജനങ്ങളുടെ ഭാരവും വർത്തമാനത്തിന്റെ കൂടുതലും അനങ്ങാതെയുള്ള ഇരിപ്പും!"

മാനേജർ—"പിന്നെ കൂടാതെയൊക്കുമോ? ആണ്ടിൽ അയാൾക്കു് അഞ്ഞൂറു രൂപയാണു പാട്ടം. ഞങ്ങൾക്കും വല്ലതും കിട്ടേണ്ടേ? ഇപ്പോൾ ഒരു മണിക്കൂർ അയാൾ വിശ്രമിച്ചാൽ ഞങ്ങൾക്കു കുറഞ്ഞതു് പത്തു രൂപാ നഷ്ടമുണ്ടു്."

ഒരു മണിക്കൂറിൽ പത്തു രൂപാ ആണ്ടിൽ അഞ്ഞൂറു രൂപാ എന്നൊക്കെ കേട്ടിട്ടു നാണുപിള്ളയ്ക്കു രസം തോന്നി. "ആകട്ടെ, അയാൾക്കു് ഒരു മണിക്കൂർ വിശ്രമം കൊടുക്കാൻ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ലേ?

എന്താ നിവൃത്തി? പ്രദർശനം ഇടയ്ക്കുവച്ചു നിറുത്താൻ പാടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നേരത്തേക്കു വേറെ"—നാണുപിള്ളയുടെ മുഖത്തു ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് മാനേജർ തുടർന്നു—"എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല നിങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽ കാശുകിട്ടുമെന്നു്." മാനേജരൊന്നു ചിരിച്ചു.

"എന്താ ഒന്നു പരീക്ഷിക്കട്ടെ? കൊള്ളാമെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ഞങ്ങളെടുത്തു കൊള്ളാം."

നാളത്തെക്കാര്യം ആലോചിച്ചിട്ടാകാം. അല്പം കഴിഞ്ഞു് അയാൾ പറഞ്ഞു.

ഒരു മണിക്കൂറിനു പത്തു രൂപാ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടുമെങ്കിൽ നാലു കുപ്പിവളയും ഒരു ചീനച്ചട്ടിയും വാങ്ങാനുള്ള പണം എനിക്കു തന്നുകൂടെ?

അതാണല്ലോ ആളുകൾക്കു മതിപിടിക്കാത്തതു്. ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുകയാണു്. അദ്ദേഹം പണത്തിനു പേശാൻ തുടങ്ങുന്നു.

നാണുപിള്ളയെയുംകൊണ്ടു മാനേജർ തൊട്ടടുത്ത മുറിയിലേക്കു പോയി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോർഡിൽ അത്ഭുതമനുഷ്യൻ എന്നതിനു മുമ്പിൽ "പുതിയ" എന്നെഴുതിയ ഒരു കടലാസു് ഒട്ടിച്ചു

പുതിയ അത്ഭുതമനുഷ്യനെ കാണാൻ ആളുകൾ തിരക്കിക്കൂടി. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാനേജർ പുതിയ അത്ഭുതമനുഷ്യന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു. "ഒരു മണിക്കൂർ കൂടെയിരിക്കണം."

നാണുപിള്ളയുടെ സ്കൂളിന്റെ മാനേജർ കാഴ്ച കാണാൻ കയറി. അത്ഭുതമനുഷ്യന്റെ നേരെ ദേഷ്യപ്പെട്ടു ചുളിച്ചുകൊണ്ടദ്ദേഹം ചോദിച്ചു—"എന്താടോ അത്ഭുതം?"

പരിഹാസം വിളിച്ചുകൊണ്ടു് അത്ഭുതമനുഷ്യൻ പ്രതിവചിച്ചു—"ഇരുപത്തിഅഞ്ചുകൊല്ലം പട്ടിണി കിടന്നിട്ടു് ചാകാത്തതു് അത്ഭുതമല്ലേ? ഈ കരിഞ്ചന്തക്കാലത്തു പത്തു രൂപാ കൊണ്ടു ഒരു കുടുംബം ഒരു മാസം തള്ളുന്നതും അത്ഭുതമല്ലേ? ഒരു സ്ത്രീയും അഞ്ചാറു കുട്ടികളും പട്ടിണിയിൽ പൊരിയുന്നതു കണ്ടിട്ടു ലജ്ജയുണ്ടാകാത്തവൻ അത്ഭുതമനുഷ്യനല്ലേ? നിങ്ങൾ കുറച്ചുനേരം അവിടെ നില്ക്കൂ. അത്ഭുതകരമായ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയമഹസ്സുതയുടെ ഫലം കാണാൻ വരുന്ന ജനങ്ങളുടെ തിരക്കു കണ്ടു നിങ്ങൾക്കു രസിക്കാം."

സ്കൂൾ മാനേജർ കോപിച്ചു തുള്ളിച്ചാടി ഇറങ്ങിപ്പോയി. നാണുപിള്ള കുറെ ഉത്സാഹത്തോടെ പറകയാണു്.

"അങ്ങനെ അഞ്ചു മണിക്കൂർ ഞാനിരുന്നു. എന്നുവച്ചാൽ നാലുമണിവരെ. രണ്ടുമൂന്നു നാഴിക പുലർന്നപ്പോൾ നാലു കുപ്പിവളയും ഒരു ചീനച്ചട്ടിയുമായി വീട്ടിലേക്കു ചെന്ന എന്നെ കുടുംബത്തിന്റെ ആനന്ദം പൊതിഞ്ഞുനിന്നു. പ്രദർശന മാനേജരുടെ ഔദാര്യം അന്നത്തെ ആഹാരത്തിനും ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അന്നുതന്നെ സ്കൂളിൽനിന്നു പിരിയാനുള്ള നോട്ടീസു് തന്നു് മാനേജർ എന്നെ അത്ഭുതമനുഷ്യനല്ലാതാക്കി."

ഞാൻ പുഞ്ചിരിയിട്ടു

* * *

അമ്മിണിയും ലിസിയുംകൂടി പൂജപ്പുരയ്ക്കുള്ള വണ്ടിയിൽ കയറി. "എങ്ങോട്ടു്" കണ്ടക്ടർ ചോദിച്ചു. "ബസ്സ് പോകുന്നേടംവരെ" യുവതികൾ മറുപടി കൊടുത്തു.

വണ്ടി ഉരുളൻപാറ നിറുത്തി. കണ്ടക്ടർ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾക്കു് ഇറങ്ങേണ്ട സ്ഥലമായി."

ഗ്രന്ഥവിഹാരം

നവദർശനം

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്: കുറ്റിപ്പുഴകൃഷ്ണപിള്ള, പ്രസാധകർ എസ് ആർ പ്രസ്സ് തിരുവനന്തപുരം പുറം-128 വില രൂപാ ഒന്ന്.

ആലുവായിൽനിന്ന് അങ്കമാലിക്ക് പോകുന്നവഴിക്കുള്ള കടത്തുകടവിനടുത്ത് ഒരു യോഗി ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് കാഷായവസ്ത്രമില്ല. ദേവാലയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ കഴിയുകയുമില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു യുക്തിവാദിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനദേവത ജ്ഞാനമാണ്. എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സർവ്വകലാശാലകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തെ അംഗീകരിച്ച് ബിരുദങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാരും ഭ്രമിക്കേണ്ടതില്ല. ചില മഹാപണ്ഡിതന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യം കമ്മിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യയനവിഷയം മനുഷ്യനും അവന്റെ മാനസിക,ശാരീരികവ്യാപാരങ്ങളുമാണ്. ഒരു കാലത്ത് അദ്ദേഹം ആദ്ധ്യാത്മികത്വത്തിന്റെയും അദ്വൈതത്തിന്റെയും കാട്ടിൽ കയറിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവിടെയെങ്ങും മനുഷ്യനെ കണ്ടെത്താത്തതുകൊണ്ട് മനുഷ്യസഹവാസത്തിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് വെറും മണ്ണിലേക്ക് മടങ്ങി. മനുഷ്യസ്നേഹിയായ അദ്ദേഹത്തിന് നിവേദ്യധൂമത്തിന്റെ അതിസുഗന്ധവാസം മുട്ടലുണ്ടാക്കി. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം ഇന്നു പഠിക്കുന്നത് വെറും മനുഷ്യനെയും അവന്റെ സമുദായത്തെയുമാണ്. അദ്ദേഹമാണ് ശ്രീ. കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള.

ഏതു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും നിഷ്പക്ഷമായി, ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിവുണ്ട്. സ്വന്തം ആശയഗതിക്ക് അവ സ്വന്തമായതുകൊണ്ടുമാത്രം അപ്രമാദിത്വം കല്പിച്ച് അതിനുവേണ്ടി കുതർക്കങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്ന താർക്കികനല്ല ശ്രീ കുറ്റിപ്പുഴ. അദ്ദേഹം എല്ലാ വിഷയങ്ങളും പഠിക്കുന്നു. ചിന്താഗതിയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽകൂടി അദ്ദേഹം കടന്നുപോന്നിട്ടുണ്ട്. തെറ്റാണെന്നു ബോദ്ധ്യംവന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരാശയത്തെ ത്യജിക്കുന്നതിനോ, സ്വീകാര്യമായിക്കണ്ട പുതിയവയെ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിനോ അദ്ദേഹത്തിനൊരിക്കലും വൈമനസ്യമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരുകാലത്ത് അദ്ദേഹം അദ്വൈതവാദിയായിരുന്നു. അതിൽനിന്നുള്ള തിരിച്ചടി അദ്ദേഹത്തെ യാന്ത്രികവിഭാഗത്തിൽപെട്ട ഒരു ഭൗതികവാദിയാക്കി. പിന്നീടും സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിച്ചതുകൊണ്ട് ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു "വൈരുദ്ധ്യസിദ്ധാന്തി"യായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ പരിണാമത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന സ്വഭാവവിശേഷം ഒരു ബാലന്റേതുപോലുള്ള ജിജ്ഞാസയാണ്. (ചിലർ ഇതിനെ അസ്ഥിരത എന്നും പേരു വിളിച്ചേക്കാം) അദ്ദേഹം ഏതു വിഷയവും പരിശോധിക്കുന്നത് എത്ര തുറന്ന മനസ്സോടെയാണെന്ന് "നോക്കൂ, എത്ര അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു," എന്നു ശുദ്ധഹൃദയനായി അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചു ചോദിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. അദ്ദേഹം കേവലം അന്വേഷകനാണ്. അഹംകാരിയായ പണ്ഡിതമ്മന്യനല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സ്വഭാവഗതി ഏതാണ്ടു പൂർണ്ണമായി പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് വൈവിധ്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള പതിനൊന്നു പ്രബന്ധങ്ങളുടെ സമാഹാരമായ "നവദർശനം".

യുക്തിയും ഭക്തിയും തമ്മിലുള്ള സമരം മനുഷ്യവർഗ്ഗചരിത്രത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം തന്നെയുള്ള ഒന്നാണ്. ശാസ്ത്രവും മതവുമായിട്ടുള്ള മത്സരത്തിന്റെ രൂപമെടുക്കുന്ന ഈ സമരം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതിയോടുകൂടി അവസാനിക്കുകയല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഓരോ വ്യക്തിയിലേക്കും അതു പ്രവേശിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഡാർവിന്റെ പരിണാമവാദം കലാശാലയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രസംഗകൻ, സന്ധ്യക്ക് വേദപുസ്തക പാരായണവും കഴിഞ്ഞു കുട്ടികളെ വിളിച്ചിരുത്തി ദൈവം ലോകം ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് 6000 വർഷങ്ങളേ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെന്നു ഉപദേശിക്കുന്ന വൈപരീത്യത്തിലാണെത്തിച്ചേരുന്നത്. സ്വന്തം കുട്ടികളുടെ "ബോധോദയത്തിന്" കണിയാനെക്കൊണ്ട് എഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന ഡാക്ടറന്മാരും ഇല്ലാതില്ല. ഇത്തരം ചിന്താകുഴപ്പത്തിൽ കിടന്നു നട്ടംതിരിയുന്ന നമ്മുടെ സമുദായത്തിന് ശ്രീകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ അമൂല്യസംഭാവനകളാണ്.

"പരിണാമസിദ്ധാന്തം", "ജീവവിചാരം", "സ്വതന്ത്രചിന്ത" "ജീവിതവിമർശനം", "മരണഭീതി", എന്നീ ഉപന്യാസങ്ങൾ പുതിയചിന്തകൾ നമുക്ക് നൽകുകയും, അനന്തരം ചിന്തിക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്ലിങ്ങളെ മുഴുവൻ ജന്മദ്രോഹികളെന്നു തലതിരിഞ്ഞ തീവ്രവാദികളും, അധഃപതിച്ച സനാതനികളും മുദ്രയടിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് മലബാറിലെ മാപ്പിളമാരുടെ വീരപാരമ്പര്യം "സാമൂതിരിയുടെ നാവികസൈന്യം" വഴിയായി പുകഴ്ത്തിയ കുറ്റിപ്പുഴയുടെ ചരിത്രാന്വേഷണം അഭിനന്ദനത്തെ അർഹിക്കുന്നു. ഹ്യുയൻസാങ്ങിന്റെയും, ബർനാർഡ്ഷായുടെയും സേവനങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള ഉപന്യാസങ്ങളും വളരെ പ്രയോജനകരങ്ങളാണ്. 1936-ൽ, ലോകം മുഴുവനും സോവിയറ്റുയൂണിയൻ ഒറ്റയടിക്കു തകരുമെന്നു ഗണിച്ചിരുന്ന അക്കാലത്ത്, റഷ്യയിലെ ചെമ്പടയെപ്പറ്റി ഇതുപോലൊരു ലേഖനം എഴുതിയ ആളിനു രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ റഷ്യ കൈവരിച്ച വിജയവൈജയന്തി അത്ഭുതത്തിനിടകൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ശ്രീ കുറ്റിപ്പുഴ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളും ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. "ലേഖകനു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെ"ങ്കിലും "വിഷയവൈചിത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി" ചേർത്തിരിക്കുന്ന "അദ്വൈതം" നോക്കുക. അതിലെ ആശയങ്ങൾ സർവ്വാബദ്ധമാണെന്നു ഇന്നദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരിക്കും. സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള ഒരു ചിന്താസരണിയെ അണുകബോംബിന്റെ ഇക്കാലത്തിനോടു സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ സനാതനികൾ പരിശ്രമിച്ചേക്കും. അതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന പ്രബന്ധം അവ്യക്തവും ദ്വയാർത്ഥവുമായിരിക്കും. വാല്യം തു-ന്വമില്ലാതെ വായിക്കുന്നവനു തനിക്കു മനസ്സിലാകാത്ത എന്തോ ഒന്നു അതിലുണ്ടെന്നു ഭ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യമാകുന്നു. ആദരവോടെ അതു ചവച്ചു തീർക്കാമെന്നേ അത്തരം പ്രതിപാദനങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. ഈ ഉപന്യാസത്തിലെ ഭാഷാരീതിതന്നെ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ലളിതവും വ്യക്തവുമായ ഭാഷയിൽനിന്നു എത്ര വിദൂരസ്ഥമാണ്. അറിവനുസരിച്ചു തന്റെ ചിന്താഗതി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ശാസ്ത്രീയമനോഭാവത്തിനൊരു സാക്ഷിപത്രമായിട്ടല്ലാതെ അദ്വൈതത്തിനു ഈ സമാഹാരത്തിൽ പ്രസക്തിയില്ല.

ജീവന്റെ യാദൃച്ഛികോല്പാദനത്തെപ്പറ്റി ശ്രീ കുറ്റിപ്പുഴ തീർത്തു ഒന്നുംതന്നെ പറയുന്നില്ല. യാദൃച്ഛികോല്പാദനം സൃഷ്ടിയിലേക്കും, തദ്വാരാ ഒരു ഈശ്വരനിലേക്കും നയിക്കും എന്നൊരു വിശ്വാസം ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു ജീവൻ ഉണ്ടാകുന്നതു പൂർവ്വസ്ഥിതമായ ജീവനിൽനിന്നാണെന്ന വാദം ദുർബ്ബലമായിട്ടുണ്ട്. ശക്തിയും വസ്തുവും വളരെ ഭിന്നമായ രണ്ടാണെന്നു ഒരു കാലത്തു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു വസ്തുശക്തി അചഞ്ചലമായി കാണുന്നതാണെന്നും, ശക്തിയെന്നതു ചലനാത്മികമായ വസ്തു മാത്രമാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. വസ്തുവിന്റെ പരമാണുവായ ആറ്റം പിളർന്നാൽ ലഭിക്കുന്ന പ്രോട്ടോൺ, ഇലക്ട്രോൺ എന്നിവയെ ശക്തിയായി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഗണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വസ്തുവും ശക്തിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരംതന്നെ പോയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഒരു ഈശ്വര സഹായം കൂടാതെതന്നെ വസ്തുമാത്രമായ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒരുകാലത്ത് എന്തുകൊണ്ട് യാദൃച്ഛികമായി ജീവൻ ഉണ്ടായിക്കൂടാ?

സ്വതന്ത്രചിന്തയെപ്പറ്റി ശ്രീ കുറ്റിപ്പുഴയുടെ ചിന്തയിൽ അല്പം അസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലേ എന്നൊരു സംശയം. സ്വതന്ത്രചിന്തയുടെ അവശ്യഘടകങ്ങളായി അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നിഷ്പക്ഷത, നിർബാധത എന്ന രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും അല്പം കുഴഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷ്പക്ഷത എന്നൊന്നില്ല. ഉണ്ടെന്നു പറയുവാൻ ഭൗതികത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആദ്ധ്യാത്മികവാദിക്കു മാത്രമെ കഴിയൂ. യുക്തിവാദിക്ക് പ്രപഞ്ചം യഥാർത്ഥമാണ്. വസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിലെ പ്രതിഫലനം മാത്രമാണ് ചിന്ത. അതുകൊണ്ടു ശ്രീ കുറ്റിപ്പുഴ അനാശാസ്യമായ "നിറപ്പകർച്ച" കൂടാതെ കഴിക്കണമെങ്കിൽ പ്രപഞ്ചംവിട്ട് മിസ്റ്റിസിസത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കു കടക്കണം. പലരുടെയും ദുർപ്രമാണിത്വവും ആവശ്യവുമാണ് ശ്രീ കുറ്റിപ്പുഴയെ ഈ വാദഗതിയിലെത്തിച്ചതെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നാൽ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ ഇന്നു നിഷ്പക്ഷതയുടെ പേരിൽ നടക്കുന്ന പലതു. പരിശോധിച്ചുനോക്കുക. ഭാരതത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം. ബ്രിട്ടൻ അതു കൊടുക്കുകയില്ല. രണ്ടു വിരുദ്ധാഭിപ്രായങ്ങൾ. ഏകപക്ഷവാദം തെറ്റാണ്. അതുകൊണ്ടു രണ്ടു വാദഗതികൾക്കും ഇടയ്ക്കു ഒരു നിഷ്പക്ഷ (?) നില സ്വീകരിക്കുക. ഫലം: സമയത്ത് മറുകക്ഷി ചേരുന്ന ഒരു മിതവാദി. മറ്റൊന്ന് പണിയെടുക്കാത്തവൻ പട്ടിണികിടക്കണം. പക്ഷെ ഇന്നു പണിയെടുക്കുന്നവനാണ് പട്ടിണികിടക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും പണിയെടുക്കണം. ആരും പട്ടിണികിടക്കരുതു. ഇരുകക്ഷികളുടെയും വാദഗതികൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയിട്ട് ഗാന്ധിജിപോലും കണ്ടുപിടിച്ച നിഷ്പക്ഷ (?) വിധി പണിയെടുക്കാത്തവനെ പണിയെടുക്കുന്നവന്റെ ട്രസ്റ്റിയാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു വശംമാത്രം ശരിയായിരിക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ടാകാം. അവിടെ മദ്ധ്യവർത്തിയാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു നിഷ്പക്ഷതയിലേക്കല്ല, അഭിപ്രായരാഹിത്യത്തിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നതു. പോരെങ്കിൽ പഴയ ആശയങ്ങളെന്ന മാതാവിൽ പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളെന്ന പിതാവ് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സന്താനങ്ങൾ മാത്രമാണ് പുതിയ ആശയങ്ങൾ. സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രമായ ചിന്ത എന്നൊന്നില്ല.

"മരണഭീതി" എന്ന ലേഖനം വായിക്കുമ്പോൾ സ്റ്റീവൻസണിന്റെ "എയ്സ് ട്രിപ്ലക്സ്" എന്ന ഉപന്യാസമാണോർമ്മയിൽ വരുന്നതു. ഒരു വശത്തു മരണം അനിവാര്യമാണെന്ന ബോധവും ജീവിതഭാരങ്ങളും. മറുവശത്തു ജീവിക്കുവാനുള്ള ആശ. ഇവ തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനമാണ് ഇതിലെ വിഷയം. മരണത്തെ ഭയപ്പെടാതെ ജീവിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാനസികസ്ഥിതി മനുഷ്യനു വരുമോ എന്നാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ആരായുന്നതു. അതിനു സാമുദായിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ മാറ്റംകൊണ്ടു മാത്രമെ കഴിയൂ (അതു കഴിയുമെങ്കിൽ) എന്നത്രെ. അസംതൃപ്തമായ ഒരു ജീവിതം വിട്ടുപോകുവാനാണ് വിഷമം. ടാഗോറിനെപ്പോലെ ജീവിതം വിജയകരമായും, പ്രയോജനകരമായും ചെലവാക്കി എന്ന ബോധത്തോടെ മരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ മരണഭീതി അല്പം കുറഞ്ഞേക്കും. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ സമുദായഘടന അതിനനുവദിക്കുന്നില്ല. പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പ്രണയനൈരാശ്യംസംഭവിക്കുന്നവനും ഹിരോഷിമായിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നപ്പോൾ ഇല്ലായ്മയിലേക്കു എടുത്തെറിയപ്പെട്ട ജപ്പാൻകാരനും എങ്ങനെ ജീവിതംകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടായി എന്നു വിചാരിക്കും? മെച്ചിനിക്കാഫ് എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ മരണത്തെ നിദ്രയോടു ഉപമിക്കുന്നതായി ശ്രീ കുറ്റിപ്പുഴ പറയുന്നു. ഒരു വ്യത്യാസം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിദ്രാധീനനാകുന്ന മനുഷ്യനു ഉണർവ്വ് എന്നെന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സംശയമില്ല. മരണത്തെപ്പറ്റി അവനു സംശയമില്ലാത്തകാര്യം ഒരിക്കലും ഉണർവുണ്ടാകയില്ലെന്നതാണ്. എത്രയോ വലിയ അന്തരം?

പാഠ്യപുസ്തകമാക്കിപ്പോയി എന്ന കാരണംകൊണ്ടു മരിക്കാത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥമാണിതു. പത്തുകൊല്ലക്കാലം

(ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

സി. നാരായണപിള്ള

പട്ടം താണുപിള്ള

(ഒരു തൂലികാചിത്രം)

(കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽനിന്നും തുടർച്ച)

ശ്രീ താണുപിള്ളയുടെ ബുദ്ധിപരമായ പ്രവർത്തന പരിധി പരിമിതമാണ്. എങ്കിലും ആ പരിമിതികളിൽ അന്യാദൃശമായ പ്രതിഭാവിലാസവും അനന്യസാധാരണമായ നിശ്ചയദാർഢ്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ആരെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന ആത്മാർത്ഥതയുടെയും അസാധാരണമായ സത്യസന്ധതയുടെയും തെളിച്ചത്തിൽ അത്യധികമായ സഹിഷ്ണുതാബോധമോ ഭാവനാപരമായ ധാരണാശീലമോ അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയില്ലെന്നു വരാം. ഏതെങ്കിലും ഒരഭിപ്രായത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പരിവൃത്തനവിധേയമല്ലാത്ത കർക്കശസ്വഭാവത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു പോയിട്ടുള്ളതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതാണ്. വളരെ അയവില്ലാത്ത ഒരു ഹൃദയമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും മൈത്രീബന്ധങ്ങളും വ്യക്തിപരമായ പരിഗണനകൾക്കതീതമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയശത്രുക്കളോട് സ്വകാര്യബന്ധങ്ങൾപോലും പരിച്ഛേദിച്ചുകളയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മടിയില്ല. സ്ഫടികനിർമ്മലമായ സത്യസന്ധതയിലും ആത്മാർത്ഥതയിലും, സ്വകാര്യബന്ധങ്ങളെന്നും രാഷ്ട്രീയശത്രുതയെന്നുമുള്ള വൈവിധ്യമുള്ള ഭാവങ്ങൾ പ്രത്യേകം അടച്ചുസൂക്ഷിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു നിശ്ചയത്തിലദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്നാൽ നൂതനമായ ആശയങ്ങൾക്കും വീക്ഷണകോടികൾക്കും ആ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നദ്ദേഹത്തെ അണുമാത്രമെങ്കിലും ചലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. തുലോം ഖണ്ഡിതമായ ഒരു രീതിയിലാണ് അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നത്. അവ പലപ്പോഴും ശരിയല്ലെന്ന് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയേക്കാമെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക നിമിഷത്തിൽ വിഭിന്നമായ ഒരഭിപ്രായം ഏതെങ്കിലുമൊരാളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിനു രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. തെറ്റാണെന്നു ബോദ്ധ്യം വരുന്ന നിമിഷംമുതൽ ഏതൊരു മൈത്രീബന്ധത്തെയും പരിച്ഛേദിച്ചുകളയുവാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ വീണ്ടുമൊരു രാജി അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാനസികവും ശാരീരികവുമായ ഒരസംഭാവ്യതയാണ്.

മറ്റുപല മഹാന്മാർക്കുമെന്നപോലെതന്നെ ശ്രീ താണുപിള്ളയ്ക്കും ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി മാത്രം മുന്നോട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയമാണുള്ളത്. ഇടുങ്ങിയ വീക്ഷണകോടിയും സ്വാഭിപ്രായങ്ങൾ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യുവാനുള്ള വൈമനസ്യവുമാണ് ഈ സ്വഭാവഗതിയിലന്തർഭവിക്കുന്നതെന്നു ചില വിമർശകന്മാർ പറയുമായിരിക്കാം. എങ്കിലും മഹത്വത്തിന്റെ അപരിത്യാജ്യ ഘടകങ്ങളായ ലാഘവത്വവും ഏകാഗ്രതയും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദൃഢനിശ്ചയമാണ് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾക്കതിൽ കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്. ഒരേമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി മാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്ന മനസ്സ് വിവേകശൂന്യമാണോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള മാനദണ്ഡം മാർഗ്ഗസ്വീകരണത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന വിവേചനാശക്തി ഒന്നുമാത്രമാണ്. ശ്രീ. താണുപിള്ളയെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിവേചനശക്തി തുലോം രസകരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യ ജീവിതം ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യത്തെമാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ളതാണ്. ആദർശശുദ്ധമായ പൊതുക്കാര്യ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാചകനെന്ന നിലയിലാണ് തിരുവിതാംകൂർകാർ മിക്കപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ ഒരു കാൽ ശതാബ്ദത്തിലധികമായി പൊതുജന താല്പര്യങ്ങളുടെ ഒരു കാവൽഭടനെന്നനിലയിൽ അദ്ദേഹം ഏകാധിപത്യ ഭരണരീതിയുടെയും അസംഘടിതരും ദുർബ്ബലരുമായ രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധരുമായ പൗരസഞ്ചയത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു പൊരുതുകയായിരുന്നു. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒരു ഭിഷഗ്വരനെപ്പോലെ രാഷ്ട്രശരീരത്തിലെ മഹാരോഗങ്ങൾ ചികിത്സിച്ചു ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മററു ചിലപ്പോൾ നിരാശ ഭരിതനെങ്കിലും ഏകാഗ്രതയോടെ ഗംഗാപ്രവാഹം പോലെ മുന്നോട്ടുകുതിക്കുന്ന പ്രതികൂലശക്തികളോടദ്ദേഹം മല്ലടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനപക്ഷത്തുനിന്നും ഔദ്യോഗികപക്ഷത്തുനിന്നും അതികഠിനങ്ങളായ വിമർശനശരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ ക്ഷതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അന്നെന്നപോലെ തന്നെ ഇന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളും പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉദ്ദേശലക്ഷ്യവും ഹിമവാനെപ്പോലെ അചഞ്ചലമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

സാമാന്യ ജനങ്ങളിൽനിന്നു തുലോം ഔന്നത്യമുള്ളവർക്ക്, അല്ലെങ്കിൽ സാമാന്യ ജനങ്ങളെ അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമെ ഒരു ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ ഭരണാധികാരികളായിരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളു എന്ന് ഡിസ്റെയലി ഒരു ഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനകീയ നേതാവിനും ഇതു ബാധകമായിരിക്കുമോ എന്നു പ്രശ്നം ഗവേഷണാർഹമാണ്. ശ്രീ. താണുപിള്ള ഒരുപരിതലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് ലോകത്തെ വീക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് ചിത്രകാരനു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും പ്രതിബിംബിക്കുന്ന പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊരു അനുമാനത്തിനു ഇടകൊടുക്കയാണെന്നും വരാം. ഏതായാലും ഗാംഭീര്യം കലർന്നതല്ലാതെ കേവലം വിനോദപ്രധാനമായ ഒരു വാക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിമിതമായ താല്പര്യങ്ങളെമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഹൃദയത്തിനുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ ഔന്നത്യം കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള ഒരു നാട്യമാണെന്നു പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. തികച്ചും സ്വാഭാവികമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങൾ മാത്രമാണവ. ഭവനത്തുന്യവും വ്യക്തിപരമായ പരിഗണനകൾക്കതീതവുമായ ഒരു മനോഭാവമാണദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. ദൃഷ്ടികൾ വിദൂരത്തിലുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ ഒരംഗവസ്ത്രംപോലുമില്ലാതെ ജുബാമാത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആർഭാടരഹിതമായ വേഷത്തിൽ ചിന്താദ്യോതകമായ മുഖഭാവത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം മെയിൻറോഡിൽകൂടി നടന്നുപോകുന്നതു ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. ആന്തരമായെന്നപോലെതന്നെ ബാഹ്യമായും ഒരൗന്നത്യം ആ ശരീരഘടനയിലുണ്ട്. എങ്കിലും പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. തന്നെക്കുറിച്ചനുകൂലമായ പൊതുജനാഭിപ്രായം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനോ, തന്റെ അനുയായികളുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമാകുന്നതിനോവേണ്ടി ഒരിക്കലുമദ്ദേഹം ആയാസപ്പെട്ടിട്ടില്ല; വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളുടെ നിരർത്ഥകമായ പ്രശംസയ്ക്കുവേണ്ടിസ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ഓടിക്കയറുവാനൊ ലോകരംഗത്തു മുൻപന്തിയിൽ നിന്നു നൃത്തംചാടുവാനൊ അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയെയും നൈസർഗ്ഗികമായ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യങ്ങളെയുംപററി വേണ്ടിടത്തോളം നേരിട്ടറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരേകശാസനാധികാരിയെന്നു തെററിദ്ധരിച്ചേക്കാം. അനുയായികളാൽ നയിക്കപ്പെടുവാനല്ല അനുയായികൾക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ചെയ്യുവാനാണ് അദ്ദേഹം കൂടുതൽ അഭിലഷിക്കുന്നത്. ഇതു ചിലപ്പോൾ വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടുചെന്നു ചാടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും മഹാനായ ഒരു നേതാവിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷരം അനുവർത്തിക്കുവാനും അങ്ങിനെയൊരു നേതൃത്വത്തെ അനുഗമിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമമില്ല. അതിരററ ആത്മാർത്ഥതയുടെ മുൻപിൽ ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം കീഴ്‌വണങ്ങുന്നു. വക്രതയും കാപട്യവും എത്ര ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലാണെങ്കിൽ കൂടിയും അവയെ അവഹേളിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കുകയില്ല. ശ്രീ താണുപിള്ളയെ നേരിട്ടു പരിചയപ്പെടുവാനിടവന്നിട്ടുള്ള അത്യുന്നതരായ ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരുടെ പ്രശംസയ്ക്കദ്ദേഹം പാത്രമായിട്ടുണ്ട്. ഗാന്ധിജിക്ക് ശ്രീ താണുപിള്ളയോടുള്ള ബഹുമാനവും വാത്സല്യവും ഒന്നിലധികം തവണ അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ താണുപിള്ളയുടെ ഒരു വാർദ്ധാ സന്ദർശനം ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യദിനാഘോഷവേളയിലാണ് നടന്നത്. ഇൻഡ്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വർക്കിംഗ് കമ്മിററി അംഗങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അന്നു വാർദ്ധായിൽ സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യദിനാഘോഷം സംബന്ധിച്ചുള്ള പതാകാഭിവന്ദനത്തിനു സമയമായി. എന്നാൽ ആ മംഗളകർമ്മം നിർവഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നേററിരുന്ന സരോജിനീദേവി അപ്പോഴും വന്നുചേർന്നിട്ടില്ല. വാർദ്ധായിലെ ആഘോഷപരിപാടികൾ ആരുടെ അസാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടും മുടങ്ങുക പതിവില്ല. സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യയായ സരോജിനിദേവിയല്ലാതെ വാർദ്ധായിലെ യോഗീശ്വരനേർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിധാനങ്ങൾ ലംഘിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും ജവഹാലാൽ നെഹ്റു, ബാബുരാജേന്ദ്രപ്രസാദ് തുടങ്ങിയുള്ളവർ സന്നിഹിതരായിരിക്കുമ്പോൾ സരോജിനിദേവിയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് നിരാശപ്പെടുവാൻ കാരണമുണ്ടാ-

കേരളഭൂഷണം

കേരളത്തിൽ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഇന്ത്യയുടെ എല്ലാ പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങളിലും പ്രതിനിധികളും, റോയിട്ടർ, അസോഷ്യേറ്റഡ്പ്രസ്സ്, ഗ്ലോബ് ആദിയായ മുഖ്യവാർത്താവിതരണസംഘങ്ങളുമായി സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ പ്രമുഖ ദിനപത്രം. മി: കെ. കെ. കരുവിള എം. എ. ബി. ഡി. യുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന ഈ ജനകീയ പത്രത്തിന്റെ വരിക്കാരായി ഉടൻ ചേരുക.

വരിസംഖ്യ

	രൂ.	ണ.
ഏജൻസി വഴി പ്രതിമാസം	1	8
അഞ്ചൽമാർഗ്ഗം പ്രതിവർഷം	18	0
തപാൽമാർഗ്ഗം പ്രതിവർഷം	19	8

പരസ്യനിരക്കിനും, ഏജൻസിവ്യവസ്ഥകൾക്കും മററും എഴുതി ചോദിക്കുക.

മാനേജർ,

കേരളഭൂഷണം, കോട്ടയം

തിരുവിതാംകൂർ.

യിരുന്നില്ല. പതാകാർപ്പിതദിനാഘോഷം സമീപിച്ചപ്പോൾ സരോജിനിദേവിയുടെ വാഗ്ദാനലംഘനത്തെപ്പററി മഹാദേവദേശായി ഗാന്ധിജിയെ അറിയിച്ചു. ശ്രീ പട്ടംതാണുപിള്ളയെ ആ മംഗളകർമ്മത്തിനു ക്ഷണിക്കുവാൻ ദേശായി നിയുക്തനായി. ഗാന്ധിജിയുടെയും വർക്കിങ്ങ് കമ്മിററി അംഗങ്ങളുടെയും മഹനീയ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വച്ച് ശ്രീ പട്ടംതാണുപിള്ള ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗത്തോടുകൂടി പതാക ഉയർത്തി.

ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജനിച്ച് ദാരിദ്ര്യത്തിൽ വളർന്ന്, ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നു വളരെയൊക്കെ അകന്നു നില്ക്കുവാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ നൽകാത്ത ഒരു തൊഴിൽ ജീവിതവ്യാപാരിയായി സ്വീകരിച്ചു എങ്കിലും, വലിയ ദാരിദ്ര്യമൊന്നുമല്ലാതെ, പൊതുക്കാര്യ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എങ്കിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതയ്ക്കു പാത്രമാകാതെ, അനന്യനമായ രാജ്യസേവനൗൽസുക്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭരണാധികാരികളുടെ സംതൃപ്തിക്കു വിധേയനാകുവാൻ ഭാഗ്യമില്ലാതെ നേതൃത്വമുണ്ടെങ്കിലും അനുയായികളില്ലാതെ അങ്ങനെയൊരു തുരങ്കസംഘത്തിലാണു സ്റ്റേററ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആവിർഭാവകാലം വരെ ശ്രീ പട്ടംതാണുപിള്ള കഴിഞ്ഞുകൂടിയതു്. ആരുടേയും കളിപ്പാവയാകാതെ ആത്മാഭിമാനംവിലയ്ക്കുകൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാകാതെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് സച്ചരിതശ്രേണിയനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ആ പ്രശാന്ത ജീവിതം അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ശ്രീ താണുപിള്ള ആദർശശുദ്ധിയുള്ള ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനെന്ന നിലയിലല്ലാതെ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായി പൊതുരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എങ്കിലും 7 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇദംപ്രഥമമായി ഒരു രാഷ്ട്രീയഘടനയുണ്ടാക്കുവാൻ മുൻനിന്നുപ്രവർത്തിച്ചതു് മി. താണുപിള്ളയായിരുന്നു. മി. താണുപിള്ളയ്ക്കിന്നു അൻപതിനോടടുത്ത പ്രായമുണ്ടെങ്കിലും യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രായേണ ക്ലേശരഹിതമായിരുന്ന കഴിഞ്ഞുപോയ ജീവിതത്തെപ്പററിയും വരാൻപോകുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ അനിശ്ചിതസ്വഭാവത്തെപ്പററിയും ക്ഷുലംകഷമായി ചർച്ച ചെയ്തതിനുശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു്. പഴയസഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും സ്നേഹബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും എന്നേക്കുമായി പിരിഞ്ഞുപോരുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുറക്കുന്നതിനു മുമ്പു അതിതീവ്രമായ ഹൃദയവേദന അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിരിക്കണം. നാട്ടില്ല് അൽപ്പമൊന്നു വളക്കുവാൻ സന്നദ്ധനുമായിരുന്നെങ്കിൽ വികാരസമ്മർദ്ദങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ പോലും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യാശിക്കുവാൻ കഴിയത്ത ഔന്നത്യം തിരുവിതാംകൂറിൽ അപൂർവ്വമായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരുപ്രക്ഷോഭകാരിയാകുവാൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു. ആ നിശ്ചയത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തെ ചലിപ്പിക്കുവാൻ യാതൊരു ശക്തികൾക്കോ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കോ ഇന്നുവരെകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിലസഹപ്രവർത്തകന്മാർ കടുത്തവഞ്ചനകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ നിരാശപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മററുചിലർ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാമതൊരു കൂട്ടർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദ്യശസ്സിൽ മാലിന്യം തേയ്ക്കുവാനൊരുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ശില തുല്യമായ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടും ഒരു ഗിരിശൃംഗത്തിന്റെ അചഞ്ചലതയോടും ഇന്നും അദ്ദേഹം സ്വസ്ഥാനത്തുറച്ചുനില്ക്കുന്നു. ജീവിതവൃത്തിയായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന തൊഴിൽ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പരിത്യജിക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും അതിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുവാനുള്ള ആകാംക്ഷയും അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇന്നദ്ദേഹം ഒരു ത്യാഗമൂർത്തിയായി തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ തന്നെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ബലി അർപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്. ആ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു തുല്യനായി മറെറാരു വ്യക്തി ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി പ്രകൃതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയതിയുടെ മടിയിൽ അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചിരിക്കയാകാം. തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേററ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ധാർമ്മികശായപിന്തുണ ഇന്നു് ശ്രീപട്ടം താണുപിള്ളയുടെ മഹനീയമായ ത്യാഗവും സ്ഫടികതുല്യമായ സ്വഭാവശുദ്ധിയുമാണെന്ന് തീർത്തുപറയാം.

മിസ്സ് അക്കമ്മചെറിയാൻ

ശിശുവിന്റെ കഴിവുകൾ

ഒരു മനശാസ്ത്ര നിരീക്ഷണം

കുട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അനുരൂപമായി പരിതസ്ഥിതികളെ ഒരുക്കുന്നതിന്മേല ആശ്രയിച്ചാണ മോണ്ടിസോറിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. കുട്ടികൾക്കായി ഒരു പുതിയ ലോകംസൃഷ്ടിക്കണം. അവക്കു ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ആവശ്യത്തേക്കാൾ അധികരിച്ചു നിൽക്കുന്നതു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള താൽപ്പര്യമാണ്. എപ്പോഴും വല്ലതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ അവർ ഉൽസാഹം കാണിക്കാറുണ്ട്. യഥോചിതമായ സഹചര്യങ്ങൾ നൽകാമെങ്കിൽ കുട്ടികളുടെ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവുകൾ വികസിതമാകുന്നതു കാണാം. പ്രവർത്തിക്കുന്തോറും അവരുടെ ഉൽസാഹം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പ്രവൃത്തിയിൽ അവർ ഒരിക്കലും സംതൃപ്തരാകയില്ല. ജന്മസിദ്ധമായ ഈ വാസനാവിശേഷമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് പ്രസരിപ്പോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉത്സാഹം കാണിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു തദനുരൂപമായ സാഹചര്യം നൽകുന്നപക്ഷം അവർ ഒന്നാംതരം കർമ്മകുശലരായി തീരാവുന്നതു്. ശബ്ദവും ബഹളവുമുണ്ടാക്കിയും ഓടിയും ചാടിയും നടക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഒന്നിലും സ്ഥിരശ്രദ്ധ പതിക്കാതെ അതും ഇതും ചെയ്തു നടക്കുന്നതുകാണാം. എന്നാൽ അവരുടെ വളർച്ചയ്ക്കുംവികസനത്തിനും അനുയോജ്യമായ പരിതസ്ഥിതി ലഭിച്ചാൽ വളരെ ശാന്തന്മാരായും ക്രമീകൃതമായ ജീവിതരീതിയോടുകൂടിയ സന്തപ്തന്മാരായും രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതു് കാണ്മാൻ കഴിയും.

മോണ്ടിസ്സോറിയുടെ പള്ളിക്കൂടത്തിനു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വീട് എന്നു പറയാറുണ്ട് അവിടെ അവർക്ക് ചെറിയ ചെറിയ ഉപകരണങ്ങളും കളിക്കോപ്പുകളും മററും നൽകുന്നു. അവ ബുദ്ധിപരമായ വികാസത്തിനു പര്യാപ്തങ്ങളാണ്. കുട്ടികൾക്കു നൽകുന്ന ഓരോ ഉപകരണവും നല്ല വർണ്ണപ്പകിട്ടോടുകൂടിയതും വളരെ ഭാരം കുറഞ്ഞവയുമായിരിക്കും. ഓരോന്നും വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കുന്നതു കുട്ടികളുടെ മനോധർമ്മമനുസരിച്ചും അഭിരുചിയനുസരിച്ചും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ ആ ഉപകരണങ്ങൾ ഓരോന്നും മാറിയും മറിച്ചും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ സമയത്തു വലിയ ഒച്ചപ്പാടുകൾ കൂടാതെയിരിക്കുന്നതിനാണു ഭാരം കുറഞ്ഞ ഉപകരണങ്ങൾ അവക്കു കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. കുട്ടികൾക്ക് എപ്പോഴും സമുചിതമായ ഉപദേശം നൽകുന്ന സുഹൃത്തുക്കളാണ് അവർ കൈകാര്യംചെയ്യുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ. പക്ഷെ ഈ സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഉപദേശം മുതിർന്നവരുടേതുപോലെയല്ല. അനുഭവജ്ഞാനംകൊണ്ട് അവർ സൂക്ഷിച്ചും സുബോധമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും പ്രാപ്തിയുള്ളവരായിത്തീരുന്നതാണ്. മോണ്ടിസ്സോറിയുടെ വിദ്യാലയത്തിൽ അഥവാ "കുട്ടികളുടെ വീട്ടിൽ" ചെന്നാൽ അവിടെ കിടഞ്ഞാൽ ഉടഞ്ഞുപോകുന്ന സ്ഫടികപ്പാത്രങ്ങളും മൺപാത്രങ്ങളും കുട്ടികളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി വച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അലക്ഷ്യമായി പെരുമാറുന്ന കുട്ടികൾക്ക് അത്തരത്തിലുള്ള പാത്രങ്ങൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിന്റെ ഔചിത്യത്തെപ്പററി ആർക്കും സന്ദേഹമുണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. പക്ഷെ മനശാസ്ത്രത്തിന്റെ മർമ്മപ്രധാനമായ ഒരു തത്വമനുസരിച്ചാണ് ആ പാത്രങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നതു്. കുട്ടികൾക്ക് ആ മനോഹരമായപാത്രങ്ങൾ വളരെ കൗതുകകരങ്ങളായതിനാൽ അവർ അവയെ അത്യന്തം ഇഷ്ടപ്പെടും. ഒരു കുട്ടി അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ഒരു സ്ഫടികപ്പാത്രം താഴെയിട്ട് ഉടച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കുക. അവൻ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതും പലപ്പോഴും അവനെ ആനന്ദിപ്പിച്ചിരുന്നതുമായ ആ സാധനം അഥവാ അവന്റെ സുഹൃത്ത് എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. അവന്റെ ഇളംഹൃദയത്തെ ആ അനുഭവം നല്ലവണ്ണം സ്പർശിക്കും. അലക്ഷ്യമായി പെരുമാറിയതുകൊണ്ടാണ് തന്റെ ആത്മസുഹൃത്തു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതെന്ന് ആ കുട്ടിക്കു ബോദ്ധ്യമാകും. അവന്റെ സ്നേഹഭാജനമായിരുന്ന ആ സ്ഫടികപ്പാത്രം എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതിനേക്കാൾ കടുപ്പമായ ഒരു ശിക്ഷ അവനു് ആവശ്യമില്ല. ആ അനുഭവം അവനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കും. അങ്ങനെ അനുഭവജ്ഞാനത്താൽ അവന്റെ മനസ്സ് വികസിതമാകയും കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മതയോടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ അവൻ ശ്രമിക്കുകയുംചെയ്യും.

കുട്ടികളുടെ ക്രമാനുഗതമായ മാനസികവളർച്ചയ്ക്കു് പരിതസ്ഥിതികളുടെ പ്രേരണയും അനുഭവജ്ഞാനവും പര്യാപ്തമാണെന്നുകണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ കുട്ടികൾ എന്തെങ്കിലും അബദ്ധംചെയ്താൽ അതിൽ അദ്ധ്യാപിക ഇടപെടുകയോ അവരുടെ കുററം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടആവശ്യമില്ല. കുട്ടികൾ ചെയ്യുന്ന കുസൃതികളും തെററുകളും ശാന്തമായി വീക്ഷിക്കുന്നരോളായി മാത്രമെ അദ്ധ്യാപിക ഇരിക്കാവൂ. കുട്ടികൾ കൈകാര്യംചെയ്യുന്ന ഉപകരണങ്ങളാകുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ അവരുടെ തെററുകളെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. "സൂക്ഷിക്കണം" എന്നുമാത്രമെ അദ്ധ്യാപികയ്ക്കു് കുട്ടികളോടു പറയാനുള്ളു. എന്നാൽ കുട്ടികൾക്കു ഏററവും ആകർഷകവും ഇഷ്ടയോഗ്യവുമായ സാധനങ്ങളായിരിക്കണം അവരുടെ പാഠശാലയിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്; അല്ലെങ്കിൽ മനഃശാസ്ത്രപരമായ പ്രസ്തുത തത്വം പ്രായോഗികമല്ല. തുടപ്പുതുണി ആകർഷണീയമായ നിറത്തോടുകൂടിയതും ചൂലിന്റെ പിടി നല്ല നിറപ്പകിട്ടോടുകൂടിയതുമായിരുന്നാൽ കുട്ടികൾ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടും. അതുപോലെ അവക്കുപയോഗിക്കുവാനുള്ള സോപ്പ് മുതലായ സാധനങ്ങളുടെ ആകൃതിയും നിറവുമെല്ലാം അവരെ ആകൃഷ്ടരാക്കുന്നവയായിരിക്കണം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ മുറി അടിച്ചുവാരുന്നതിനോ കൈകഴുകുന്നതിനോ ഒരിക്കലും അദ്ധ്യാപിക പറയേണ്ട ആവശ്യംനേരിടുകയില്ല. കർമ്മസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഒരു കുട്ടിക്ക് സ്വയം ശുചിയായിരിക്കാനറിയാം.

കേവലം 5 വയസ്സുള്ള കുട്ടികൾ ഭംഗിയായി മുറി അടിച്ച് വാരുകയും സ്വയം ഉടുപ്പ് ധരിക്കുകയും ഊരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു പോകും. അവർ വൃത്തിയായി പാത്രങ്ങൾ കഴുകും. ഉപകരണങ്ങൾ വയ്ക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തു വയ്ക്കും. ഒരു കുട്ടി തനിക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല പലതും ചെയ്യുന്നതു്. മററുള്ള ചെറിയ കുട്ടികളെ അവർ സഹായിക്ക കൂടി ചെയ്യും. ഈവക ങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കുട്ടികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു പ്രകടമായഎന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകകലയല്ല. പ്രകൃത അവരിൽ സ്വതഃസിദ്ധമായി കുടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഴിവുകളും ശക്തിസാദ്ധ്യതകളും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനാണ് അവർ പ്രവർത്തനനിരതരായി കാണപ്പെടുന്നതു്. പരിതസ്ഥിതികൾ അനുകൂലമായിരുന്നാൽ കുട്ടികൾ സമർത്ഥമായി പല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരായി തീരുമെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലൊ. എന്നാൽ അനുകരണസ്വഭാവമുള്ള കുട്ടികൾ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ അനുവർത്തിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ചുററുപാടും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ച് ചെയ്യുന്നതാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞവ. അവരുടെ ബുദ്ധിവികാസത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കുംഅവഅപ്രധാനങ്ങളാണ്.

ററി. ചാണ്ടി

ദിവംഗതനായ ദേശായി

ഒരു ജീവിതകഥാസംഗ്രഹം

കേവലം ഭാവനാത്മകമായ ലോകത്തിൽ ധ്യാനനിഷ്ഠനായി മാത്രമിരിക്കുകയല്ല മനുഷ്യജീവിതത്തെ മഹത്തരമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം. ഈ ഉദാത്തമായ കഴിവുകളെ കർമ്മപഥത്തിലൂടെ നയിച്ച് ഓരോ മനുഷ്യനും ലോകത്തെ ആദ്യം ദർശിച്ചതിനേക്കാൾ ഭാസുരമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ജീവിതത്തെ അർപ്പണം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവന്റെ വ്യക്തിത്വം മഹത്തരമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധി. ഈ തത്വം പ്രസംഗിക്കുകയും, അന്തഃകരണത്തിന്റെ പ്രചോദനമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എന്നുള്ള മഹത്തായ ആദർശത്തെ മുൻനിറുത്തി പ്രസ്തുത തത്വത്തെ പ്രയോഗപഥത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, പരതന്ത്രയായ ഭാരതാംബികയുടെ അടിമത്തച്ചങ്ങലയെ പൊട്ടിച്ചെറിയുവാൻ സ്വജീവിതത്തെ അവളുടെ മുമ്പിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും ചെയ്ത മഹാരഥന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ശ്രീ. ബുലുബായി ദേശായി—ഇന്ത്യയിലെ മികച്ച പ്രതിഭാശാലികളിൽ അഗ്രിമനും തികഞ്ഞ ദേശാഭിമാനിയും നിയമശാസ്ത്ര പാരാവാരത്തിന്റെ മറുകര കണ്ടവനുമായ ഒരഭിഭാഷക പ്രവരനായിരുന്ന ശ്രീ ബുലുബായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേശീയസേവനമാഹാത്മ്യം ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യസമരചരിത്രത്തിന്റെ അവസാന അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ തങ്കരേഖകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സൂററ് ഡിസ്ട്രിക്ടിലുള്ള ബൾസർ എന്ന സ്ഥലം ബർഡോളിയിൽനിന്നും അത്ര ദൂരെയല്ല. ഭാരതമാതാവിന്റെ അരുമസന്താനമായ ശ്രീ ബുലുബായിയുടെ മണിത്തൊട്ടിലായിത്തീരുവാനുള്ള ഭാഗധേയം സിദ്ധിച്ചത് ആ സ്ഥലത്തിനാണ്.

1877 ഒക്ടോബർ 13-ാംതീയതി അദ്ദേഹം ജനിച്ചു. അച്ഛൻ ഒരു ഗവൺമെന്റ് അഭിഭാഷകനായിരുന്നു. മി. ദേശായിയുടെ പ്രാരംഭവിദ്യാഭ്യാസം സ്വദേശത്തുവച്ചുതന്നെയായിരുന്നു നടത്തിയത്. പിന്നീട് ബോംബയിലെ എൽഫിൻസ്റ്റൺ സർവകലാശാലയിൽനിന്ന് ഓണേഴ്സു ബിരുദ് പ്രശസ്തമായവിധത്തിൽ നേടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനസമ്പാദനസരണി അവിടെ അവസാനിച്ചില്ല. ഐ സി എസ്സ് പരീക്ഷയിൽ ചേരുന്നതിന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽപോകുവാൻ ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന്റെ ഒരു സ്കോളർഷിപ്പ് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധിയുടെ ചക്രവാളത്തിന്റെ അപ്പുറത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഐ സി എസ്സ് ബിരുദ സമ്പാദിക്കുവാൻ ഗാർഹികമായും മറ്റോ ചില കാര്യങ്ങൾ മാർഗ്ഗതടസ്സമായി ഭവിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം എം എ ഡിഗ്രി സമ്പാദിച്ചു. ഗുജറാത്ത് കോളജിൽ ചരിത്രവും ധനതത്വശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രൊഫസ്സറായിട്ടാണ് ആദ്യം അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്. കോളജിലെ ഉദ്യോഗകാലം രണ്ടുകൊല്ലക്കാലത്തേക്കേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇതിനിടയ്ക്കു എൽ എൽ ബി ബിരുദ് സമ്പാദിച്ചുവെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മവാസനാവിശേഷം, അഭിഭാഷകവൃത്തിയിലേക്കായിരുന്നു തന്നെ തള്ളിനീക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ബോംബയിലെ അഭിഭാഷകന്മാരിൽ അദ്വിതീയനായി അദ്ദേഹം ശോഭിച്ചു. 1926—ൽ ബോംബയിലെ അഡ്വൊക്കേററ് ജനറാളായിത്തീരുന്നതിനുള്ള ഭാഗധേയം സിദ്ധിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു അധികമൂല്യമുള്ള അനേകം ഗവൺമെന്റുദ്യോഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു വച്ചുനീട്ടി. പക്ഷെ അതെല്ലാം നിരസിച്ചു. ന്യായാധിപനായോ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിലറായോ തീരുന്നതു മി. ദേശായിയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത്ര കാമ്യമായിരുന്നില്ല. ഒന്നാംതരം ഒരു ഉൽപ്പതിഷ്ണുവായി രാഷ്ട്രീയലോകത്തിൽ അദ്ദേഹം കാലുകുത്തി. അക്കാലത്താണ് ഗാന്ധിജിയും സർദാർ പട്ടേലുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനിടയായത്. 1930—ൽ അദ്ദേഹം നിയമാനുസരണം കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർന്നു. എന്നാൽ 1928—ൽ ബർഡോളി സത്യാഗ്രഹ കാലത്ത് അദ്ദേഹം കർഷകർക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനം സുപ്രസിദ്ധമാണ്. 1932—ലെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ബ്രി. ഗവൺമെന്റ് നൽകിയ ശിക്ഷ ഒരു കൊല്ലത്തെ തടവും 10000 രൂപ പിഴയുമായിരുന്നു. പക്ഷെ തടവുകാലവധി തീരുന്നതിനു മുമ്പായി രോഗിയായിത്തീർന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ മോചിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

നിയമസഭകളിൽ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കണമെന്നു കോൺഗ്രസ്സ് നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ മി. ദേശായി കേന്ദ്രനിയമസഭാ സാമാജികനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

പ്രതിഭാശാലിയായ അദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയുടെ നേതാവായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്മിത്വവും, വാദപടുത്വവും സഹവർത്തികൾക്ക് വിശ്വാസയോഗ്യമായിരുന്നു. വിശ്വവിഖ്യാതനായ പണ്ഡിതമോട്ടിലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമസഭാ കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയുടെ പ്രശസ്തമായ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തെ അനുധാവനം ചെയ്ത ഒരു പ്രമുഖനേതാവായിരുന്നു മി. ദേശായി. വികാരവേലിയേററത്തിൽ അചഞ്ചലമായ ഹൃദയസ്ഥിതി പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഉദ്ദിഷ്ടലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നതുവരെയും അടിയുറച്ച ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണപ്രാഗത്ഭ്യം ആരെയും അതിശയിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. വിശ്വപ്രസിദ്ധങ്ങളായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ [illegible] കേന്ദ്ര അസംബ്ലിയുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല. 1935 മുതൽ 45 വരെയും കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടി നേതാവായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു.

മി. ദേശായിയുടെ അഭിഭാഷകപടുത്വത്തിന്റെ തനിരൂപം പ്രകടമായതു ഇന്ത്യൻ ദേശീയസേനയ്ക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള വാദസമരത്തിലായിരുന്നു. ഏകദേശം അമ്പതിനായിരത്തോളം വരുന്ന ഐ എൻ എ ഭടന്മാരുടെ മോചനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള അഭിഭാഷക സേവനം ഇന്ത്യൻ ദേശീയസമരചരിത്രത്തിന്റെ മറെറാരു അദ്ധ്യായത്തിൽ എക്കാലത്തും ശോഭിക്കുന്നതു കാണാം. വിവാദവിഷയത്തിന്റെ വിദൂരപരിസരങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പോലും കണ്ടെത്തത്തക്കവണ്ണം അത്ര സൂക്ഷ്മമായ നിയമപാണ്ഡിത്യദൃഷ്ടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഇക്കഴിഞ്ഞ 4 മാസക്കാലം മി. ദേശായി രോഗബാധിതനായി കിടക്കയെ അവലംബിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രീയചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഡൽഹി കൂടിയാലോചനകളിലും സിംലാസമ്മേളനത്തിലും യാതൊരു നിയമജ്ഞസമ്രാട്ടിന്റെ അഭാവം അപരിഹാര്യമായ ഒരു കുറവായി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുവോ ആ മഹാപണ്ഡിതൻ ഇക്കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ച രാത്രി ബോംബെയിൽവച്ച് 69-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യസേവനത്തിനു പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടു. ഗാന്ധിജി സർദാർ പട്ടേൽ പണ്ഡിത നെഹ്റു മുതലായവരുടെ എന്നുമാത്രമല്ല ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം നടത്തുന്ന എല്ലാവരുടെയും നിയമോപദേഷ്ടാവെന്ന നിലയിൽ ശോഭിച്ചിരുന്ന ശ്രീ ദേശായിയുടെ തിരോധാനം അത്യന്തം സന്താപകരമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പൊൻകുന്നം വർക്കി

	രൂ.	ണ.
തിരുമുല്ക്കാഴ്ച	1	12
ആരാമം	1	12
വികാരസദനം [I]	1	8
വികാരസദനം [II]	1	8
പൂജ	1	8
പ്രേമവിപ്ലവം	1	0
അണിയറ	1	0
ഹൃദയനാദം	1	0
നിവേദനം	1	8

ഒരുമിച്ചെടുത്താൽ വി. പി. ചെലവ് സൗജന്യം.

നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കളരിക്കൽ ബസാർ, കോട്ടയം.

അച്ചടിച്ചുതയാറായിരിക്കുന്നു

മനുഷ്യാലയമഹാചന്ദ്രിക [4—ാംപതിപ്പ്]
വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു് വില ക.
[വ്യാഖ്യാതാ: ജോൽസ്യൻ കെ. നീലകണ്ഠനാശാരി

[ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത 8-ാംപതിപ്പ്]
ഗൂഢഭാവാർത്ഥ കൗമുദി എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്
വില ക. 1—0—0
[വ്യാഖ്യാതാ: ടി. എൻ. നാണപിള്ള ആശാൻ]

ശില്പിരത്നം [3—ാംപതിപ്പ്]
അർത്ഥത്തോടുകൂടിയതു് വില ക. 1—2—0

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാസഹായി (ഒന്നാംഭാഗം) വില ക. 0—7—0

ഞങ്ങളുടെ വലിയ കാററലോഗിനാവശ്യപ്പെടുക

എസ്. ററി. റെഡ്യാർ ആൻഡ് സൺസ്

വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി മുദ്രാലയം, കൊല്ലം.

കെ. മഹമ്മദ്ഷാഫി

രാഷ്ട്രപതി നെഹ്റു

ഐകകണ്ഠ്യമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ആധുനിക രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൽ അന്യാദൃശമല്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ തൊഴിലാളികക്ഷിക്കോ റഷ്യയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കോ ചൈനയിലെ കോമിന്താങ്ങിനോ ഒരു നേതാവിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയെന്നതു വെറും ഒരു ചടങ്ങാണ്. ദീർഘകാലപ്രവർത്തനംകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾക്ക് അവരവരുടെ മനസ്സ് എന്താണെന്ന് വ്യക്തമായരൂപമുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന് പാറ്റിയ നേതാവ് ആരെന്നുള്ളതും അനുഭവം അസന്നിഗ്ദ്ധമായി തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. എന്നാൽ ഈ നാട്ടുനടപ്പിൽനിന്നു തുലോം വിഭിന്നമായ ഒരു സംഭവമാണ് പണ്ഡിറ്റ് നെഹ്റുവിന്റെ രാഷ്ട്രപതിസ്ഥാനാരോഹണം. ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു അതിപ്രധാനമായ ചില പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനുള്ള ഒരു പരിശ്രമമാണ് പണ്ഡിറ്റ്ജിയുടെ പ്രസിഡണ്ട് പദവി.

ഏതു ബഹുജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലും കാലക്രമമായി ഭിന്നാഭിപ്രായഗതികൾ തലപൊക്കുന്നതു കാണാം. പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കാകർഷിക്കപ്പെടുന്ന വിഭാഗങ്ങളുടെ വിരുദ്ധതാൽപ്പര്യങ്ങൾ, അംഗീകൃതനേതൃത്വത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ യാഥാസ്ഥിതികത്വം, യുവഘടകങ്ങളുടെ അക്ഷമത, മുതലായ പലതും ഈ ഛിദ്രീകരണത്തിന് ഉപോൽബലകമാണ്. അരശതാബ്ദത്തിലധികം പഴക്കമുള്ള ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സിലും കഥയിതു തന്നെയാണ്. ബ്രിട്ടൻ ഇന്ത്യ വിടണമെന്ന മുദ്രാവാക്യമൊഴിച്ചാൽ, ഇന്നു കോൺഗ്രസ്സിലെ നിരവധി ഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് പൊതുവായിട്ട് ഇന്നു ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയാം. അഹിംസ സർവരോഗസംഹാരിയായി ഗണിക്കുന്ന രാജൻബാബുവും അബ്ദുൾഗഫർഖാനും ഒരു ചിന്താഗതിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റനുഭാവികളായ ബിസിറോയിയും, സരോജിനീദേവിയും സോവിയറ്റ് വിരോധം തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള കേളപ്പനും കാളേശ്വരറാവും കോൺഗ്രസ്സിൽ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. സോഷ്യലിസവും സോവിയറ്റ്‌വിരോധവും ഒരുമിച്ച് വിശ്വസിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റുകാർ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഒരു ബലവായ വിഭാഗമാണ്. സ്വയം നിർണ്ണയവകാശം അനുവദിക്കുന്നതിന് വൈമുഖ്യമില്ലാത്ത ആസഫ്അലിയും, ഹിന്ദുമഹാസഭാതത്വങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്ന വരദരാജലുനായിഡുവും കോൺഗ്രസ്സുകാരാണ്. ഒരു സംഘടനയുടെ ജനാധിപത്യപരമായ സ്വഭാവത്തിനു ഈ സ്ഥിതി തെളിവാണെങ്കിലും ഛിദ്രത്തിന്റെയും നാശത്തിന്റെയും ബീജങ്ങൾ ഇതിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ട്. 1942—മുതൽ ആരംഭിച്ച കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സംഘട്ടനം, 1946—ൽ ബോംബെയിൽ സമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ്—വലതുപക്ഷസമരം, മദ്രാസിലെ ബ്രാഹ്മണ ബ്രാഹ്മണേതര വടംവലി എന്നിവയൊക്കെ ഒരു കാലത്തു് അപ്രതിരോധ്യമായ നശീകരണശക്തികളായി തീർന്നേക്കാവുന്ന ഒരു നിലയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഈ ഭിന്നവിഭാഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിന് കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വത്തിന്റെ കുത്തക ലഭിക്കുന്നതു് അനാശാസ്യമാണെന്നുള്ളതു് സുവിദിതമാണ്. ഇന്നു കോൺഗ്രസ്സിനെ അനിമിഷം ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രശ്നവും ഇതാണ്. ഇതിനൊരു ഉപാധിയുള്ളതു് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യനായ ഒരു വ്യക്തി രാഷ്ട്രപതിപദം വഹിക്കുകയെന്നതാണ്. ആർക്കെങ്കിലും അതിനു കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ അതു് പണ്ഡിറ്റ്ജിക്കാണെന്ന ബോധമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഐകകണ്ഠ്യത്തിന്റെ കാരണം.

ഇങ്ങനെയൊരു വിശ്വാസം ജനസാമാന്യത്തിൽ ദൃഢമൂലമായതിന്റെ ആധാരമെന്തെന്ന ചോദ്യത്തിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൂതകാലചരിത്രം മതിയായ ഉത്തരമാണ്. ഈ വിഷയത്തിന്റെ പരിശോധന നെഹ്റു ഇന്ത്യക്കു എന്തു ചെയ്തു എന്ന ഒരു പരിചിന്തനത്തിലേക്ക് നമ്മെ ആനയിക്കുന്നു. വ്യാപകമായ ഒരു അന്ധതയും അശാന്തവ്യാമോഹമായ മൗഢ്യവുമാണ് പണ്ഡിറ്റ്ജിയെപ്പറ്റിയുള്ള സാധാരണ ഗണനകളിൽ കാണുന്നതു്. ആനന്ദമന്ദിരത്തിലെ രാജകുമാരൻ, സുകുമാരകളേബരൻ, ഐ സി എസ്സിനു പോകാതെയിരുന്നയാൾ, എന്നൊക്കെ നാം പണ്ഡിതജിയെ സ്തുതിക്കാറുണ്ട്. ഇവയുടെ അൽപ്പത്വം അദ്ദേഹം തന്നെ ആത്മകഥാകഥനം മുഖേന വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛന്റെ മടിശ്ശീലയുടെ വലിപ്പമല്ല നെഹ്റുവിന്റെ മഹത്വം. പണക്കാർ കോൺഗ്രസ്സിലേക്ക് വരുകയെന്നതു് അസാധാരണസംഭവമല്ല. ഉദ്യോഗത്തിനു പോയില്ലെന്നുള്ളതുമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം. അമ്മയെ തല്ലാറില്ലെന്നുള്ളതു ഒരു ബാലന്റെ സൽസ്വഭാവത്തിനു ഉദാഹരണമായി ആരും ഉന്നയിക്കാറില്ലല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഐ സി എസ്സ് രാജിവച്ചൊഴിഞ്ഞ ബോസിനും കമ്മത്തിനും നെഹ്റുവിന്റെ സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. നെഹ്റുവിന്റെ യഥാർത്ഥമാഹാത്മ്യം കോൺഗ്രസിന്റെ നയത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിണാമത്തിലാണന്വേഷിക്കേണ്ടതു്. എ ഒ. ഹ്യൂമിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ വിപ്ലവമനസ്ഥിതിക്ക് ഒരു രക്ഷാകവാടം ആയി 18—ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സമാരംഭിച്ച കോൺഗ്രസ് പ്രസ്ഥാനം ഇന്നു വളരെ വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു പ്രവാഹമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റത്തിനു കോൺഗ്രസ് രണ്ടു പരിവർത്തനങ്ങളിൽക്കൂടി കടന്നുപോരേണ്ടിവന്നു. നെടുനെടുങ്കൻ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ബ്രിട്ടനോടു വളർത്തുപുത്രിയുടെ ഭാവത്തിൽ ഉദ്യോഗം യാചിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സിനെ സ്വാതന്ത്ര്യം അവകാശമെന്ന അഭിമാനത്തോടെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദേശാഭിമാനികളുടെ പ്രസ്ഥാനമായി മാറ്റിയതായിരുന്നു ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതു്. വിപ്ലവപാത്മകമായ ഈ മാറ്റത്തിന്റെ കാരണഭൂതനാണ് ഗാന്ധിജി. അടുത്ത പരിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രണേതാവാണ് നെഹ്റു. ഒരു വെറും ഇടത്തരക്കാരുടെ സംഘടനയായിരുന്ന കോൺഗ്രസിലേക്കു തൊഴിലാളിയെയും കർഷകനെയും വിദ്യാർത്ഥിയെയും ആകർഷിച്ച് അതിന്റെ ഒരു പ്രബല പ്രവാഹമാക്കി മാറ്റിയതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായി നെഹ്റുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ പാരമ്പര്യത്തോടു കലഹിക്കാതെതന്നെ നെഹ്റുവിനിതു കഴിഞ്ഞു. കോൺഗ്രസിൽ അതുവരെ ഇല്ലാതിരുന്ന സാർവ്വലൗകികമനോഭാവം അതിലുണ്ടാക്കാൻ മാതൃരാജ്യരഹിതന്മാരായ തൊഴിലാളികളുടെ ആഗമനം പണ്ഡിതജിയെ വളരെ സഹായിച്ചു. 1917 മുതൽ ലോകത്തിലെ എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും കാര്യത്തിലെന്നതുപോലെ കോൺഗ്രസിലും ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിഭാഗം വളർന്നുവരാൻ തുടങ്ങി. താമസംവിനാ അവർ കോൺഗ്രസിലെ മുന്നണി പ്രവർത്തകന്മാരായും തീർന്നു. ലോകത്തിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ വിചാര വിപ്ലവത്തിലും പണ്ഡിതജി ഭാഗഭാക്കായി. കോൺഗ്രസിന്റെ സമരത്തോടനുബന്ധിച്ചു നാട്ടുരാജ്യപ്രജകളെക്കൂടി അണിനിരത്തിയതും അദ്ദേഹമാണ്. ഇക്കാലമൊക്കെ അംഗീകൃതനേതൃത്വവുമായി തെറ്റിപ്പിരിയാതെ കഴിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഇതിന്റെ പാരമ്പര്യപൂജിതമായ നേതൃത്വത്തിന്റെയും കാലഗതിയിൽ പൊന്തിവന്ന നവീനാദർശങ്ങളുടെയും ടസ്റ്റ്‌വാദിയുടെയും നാട്ടുരാജ്യപ്രജയുടെയും ബഹുമാനാദരങ്ങൾ ഏകകാലത്തു സമാർജ്ജിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനുകഴിഞ്ഞു. സർവ്വസമ്മതമായ ഈ ഭൂതകാല പാരമ്പര്യമാണ് ഇന്നു അദ്ദേഹത്തെ ഇന്ത്യയുടെ നേതൃപദത്തിനു എതിരില്ലാത്ത അവകാശിയാക്കി തീർത്തതു്.

ഈ മഹത്തായ ചുമതല ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമോ എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഇന്നു നിൽക്കുന്ന പ്രശ്നം. ഭൂതത്തിന്റെ സാക്ഷിപത്രം കൊണ്ടുമാത്രം മറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ രക്ഷാകവചം സൃഷ്ടിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. "കഴിയും" എന്നു് കണ്ണടച്ചുപറയുന്നതു് വീരാരാധനയുടെ കുത്സിതരൂപം മാത്രമായിരിക്കും. പണ്ഡിതജി ഒരു മനുഷ്യനാണ്. ലോകഗതിയുടെ ദ്രുതഗതിക്കനുസരിച്ചു ജീവിതകാലം മുഴുവനും പുരോഗമിക്കുന്ന മനുഷ്യർ അപൂർവ്വമാണ്. ആത്മാർത്ഥതയുടെ അഗാധതയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുണ്ഠി എന്തൊക്കെ അനർത്ഥങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിലും ഇടയാക്കും. ഇതിനേക്കാളൊക്കെ പ്രധാനമായതു് ഇന്നു കോൺഗ്രസിനെ ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഗൗരവമാണ്. ലോകത്തൊട്ടാകെ എന്നതുപോലെ ഇന്ത്യയെയും കഴിഞ്ഞമഹായുദ്ധം പിടിച്ചൊന്നുകുലുക്കി. ഭൗതികരംഗത്തിലെക്കാൾ കൂടുതൽ മാനസികമണ്ഡലത്തിൽ അതു് കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കി. ത്രിപുരിക്കുശേഷം നിഷ്കാസിതനായ സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ് പിന്നീടും നേതാവായി. 1940-ൽ ബ്രിട്ടനെ ശ്വാസംമുട്ടിക്കുന്ന ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പുകൊടുത്ത നാം 1942—ൽ ബ്രിട്ടൻ പ്രാണശ്വാസം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ബ്രിട്ടനോടെതിർക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായി. അഹിംസാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സ്വാധീനം 1942 ലെ അട്ടിമറി പ്രവർത്തനങ്ങളും ഐ എൻ എ യുടെ പരിപാടിയും ആകെ ഒന്നിളക്കിമറിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സാർവ്വലൗകികതത്തിനു അൽപ്പം നിറപ്പകർച്ച സംഭവിക്കാതെയും ഇരുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ സംഘടിത കർഷകരും തൊഴിലാളികളും എല്ലാം കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വത്തെ ഇന്നു ചോദ്യം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളാണ് പണ്ഡിറ്റ്ജി ഇന്നു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതു്.

ഒരു വ്യക്തിക്കുതന്നെ ഇതെല്ലാം കൂടി പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് ബാലിശമാണ്. എല്ലാവർക്കും പൊതുവെ സമ്മതനായ നേതാവെന്ന സ്വഭാവം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു കുറവുമാണ്. നെഹ്റു ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗത്തിന്റെയും നേതാവല്ല. മറ്റു വിഭാഗങ്ങളെയൊക്കെ പുലഭ്യം പറയുക ഒരു കക്ഷിയുടെ നേതൃത്വത്തിനു ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നെഹ്റുവിനു ഈ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനു മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന സഹകരണം മിക്കവാറും പൂജ്യമാണ്. ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗത്തിന്റെയും നേതാവല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ആരാദ്ധ്യനായിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതു്. താൻ ആരെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നില്ല എന്നു ആത്മകഥയിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നതു് ഇക്കാര്യംകൊണ്ടാണ്. അതു് ശരിയുമാണ്. ഇന്ത്യക്കാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടരൂപമൊഴിച്ചാൽ നെഹ്റു ആരെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സ്വഭാവവും സംശയഗതിയെ ബലപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

നെഹ്റു വൈപരീത്യങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സു തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അക്രമരാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നതു് ഒരു നയമെന്ന നിലയ്ക്കു മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം സോഷ്യലിസ്റ്റാണെങ്കിലും കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ചേരുന്നില്ല. ത്രിപുരിക്കുശേഷം അദ്ദേഹം ബോസിനെ എതിർത്തു, പക്ഷെ അദ്ദേഹം മറ്റു പ്രവർത്തകസമിതി അംഗങ്ങളുടെകൂടെയല്ല അദ്ദേഹം രാജിസമർപ്പിച്ചതു്. ഈ ഉദ്ധൃതം ഒരു വിമർശകന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹം ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യ നാടകത്തിലെ "ഹാംലെറ്റ്" ആണെന്നു തോന്നിച്ചു. മനുഷ്യവർഗ്ഗസ്നേഹിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുണ്ഠി ഒരു വൈപരീത്യമാണ്. പട്ടേലിന്റെ അഭിപ്രായദാർഢ്യമോ, ഗാന്ധിജിയുടെ ശാന്തതയോ ഇല്ലാത്ത അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയുടെ വിവിധപ്രശ്നങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥതകൊണ്ടുതന്നെ നേരിടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇന്നു ഏതെങ്കിലും നേതാവിനു അതു് കഴിയുമെങ്കിൽ അതു് പണ്ഡിറ്റ്ജി മാത്രമാണ്.

കെ. ജെ. തോമ്മസ് ബി. എ.

ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനവും നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസവും

മിക്ക രാജ്യങ്ങളും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവും, സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവും, കാർഷികവും വ്യാവസായികവും ആയ പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതികളിലും പുനഃസംഘടനാപരിപാടികളിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണല്ലൊ ഇതു്. വിദ്യാഭ്യാസപുരോഗതിയില്ലാതെ യാതൊരു ഭൗതികപരിഷ്കാരങ്ങളും വിജയപ്രദമായി തീരുന്നതല്ല എന്നതുകൊണ്ടു് വിദ്യാഭ്യാസപുനഃസംഘടനക്കാണു് എല്ലാവരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയകമായ പുരോഗതിയിൽ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു്—ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായും ശാസ്ത്രീയമായും അഭിനവരീതിയിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിനു്—അദ്വിതീയമായ ഒരു പങ്കു വഹിക്കാനുണ്ടെന്നു് എല്ലാവരും ഇന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു സാർവത്രികമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയതോടൊപ്പം എല്ലായിടത്തും ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനവും വികസിച്ചുതുടങ്ങി. നിരക്ഷരതാന്ധതയേയും അജ്ഞതയേയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്ന കൃത്യത്തിൽ വിദ്യാലയങ്ങളെക്കാൾ ഒട്ടും പിന്നിലല്ല ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം. വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കുന്ന വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം ജനകീയ സർവകലാശാലകളായ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ മുഖാന്തിരമാണു് സാധിക്കേണ്ടതു്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിത്തു് ചീഞ്ഞുനശിച്ചുപോകാതെ വളർന്നു വികസിക്കുവാൻ വേണ്ട വളം ഗ്രന്ഥശാലകളിലുണ്ടു്. അതു് ആവശ്യംപോലെ വലിച്ചെടുത്തു വളരുവാൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകന്മാരുടേതാണു്. അറിയുവാനുള്ള ആഗ്രഹവും വായിക്കുവാനുള്ള താല്പര്യവും കുട്ടികളിൽ ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ ജനിപ്പിക്കണം.

സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസവും ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനവും തമ്മിൽ സുദൃഢമായ ഒരു ബന്ധമാണുള്ളതു്, ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്. നമ്മുടേതുപോലെ ദരിദ്രമായ ഒരു രാജ്യത്തു് പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു് മുന്നോട്ടു പഠനം തുടരുവാൻ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത സുവിദിതമാണല്ലൊ. നാലോ അഞ്ചോ വർഷത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം അക്കൂട്ടർ കൃഷിയിലേക്കു തിരിയുന്നു. ക്രമേണ അവർ പഠിച്ചതെല്ലാം മറന്നു് അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിലേക്കു് വീണ്ടും ആണ്ടുപോകുന്നു. അങ്ങനെ നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പുറപ്പെടുന്നവരിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നോഴേക്കും എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയാവുന്നവരായി നാലിൽ ഒരുഭാഗം പേരിൽ അധികം കാണുകയില്ല. അതായതു് നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി രാഷ്ട്രം ചിലവാക്കുന്ന ഭീമമായ തുകയിൽ മുക്കാൽപങ്കും പാഴായിപ്പോകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള നഷ്ടം ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളു. ഇടക്കുവച്ചു പഠനം നിറുത്തുവാൻ നിർബന്ധിതരായി തീരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് അവർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അറിവിനെ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാനും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കുക. അതിനു ഗ്രാമങ്ങൾതോറും സൗജന്യഗ്രന്ഥശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചാൽ മാത്രം മതി. ഈ വസ്തുത യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു രണ്ടു നൂററാണ്ടിലധികമായി. അവിടങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള അത്ഭുതാവഹമായ പ്രചാരത്തിനുകാരണം ഇതാണു്.

ഇക്കാര്യം ഇൻഡ്യയിൽ ഇദംപ്രഥമമായി മനസ്സിലാക്കി ആധുനികരീതിയിലുള്ള ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചതു് ബറോഡയിലാണു്. പരേതനായ അവിടത്തെ മഹാരാജാവു് സംസ്ഥാനമൊട്ടുക്കു വിദ്യാഭ്യാസം സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമാക്കിയതിനെ തുടർന്നാണു്, അതിന്റെ ആവശ്യമായ ഒരു അനുബന്ധമായിട്ടാണു്, ഈ പദ്ധതി സ്വീകരിച്ചതെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രത്യേകം സ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1908—ൽ ബോർഡൻ എന്ന ഒരമേരിക്കൻ വിദഗ്ദ്ധനാൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ഇന്നവിടെ വളരെ വികസിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അടുത്തകാലത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥശാലാവകുപ്പിന്റെ ഒരു വാർഷികറിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു,—"സംസ്ഥാനത്തിലെ എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള സൗജന്യ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ സ്ഥാപനംമൂലം ബറോഡാ ഇന്ത്യയിലെ മററു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെയിടയിൽ മാത്രമല്ല ബ്രിട്ടീഷ് പ്രോവിൻസുകളുടെ ഇടയിൽ കൂടി ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. ഒന്നുകൂടി കടന്നു, ബറോഡാ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടും അമേരിക്കയോടും ഒപ്പം തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിപുലീകരണത്തിലും കാര്യക്ഷമതയിലും ഒരു നേതൃസ്ഥാനം തന്നെ വഹിക്കുന്നു എന്നു് ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. 8000 ചതുരശ്രമൈലിൽ അധികം വിസ്തീർണ്ണമുള്ള സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ ഗ്രന്ഥശാലകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവയുടെ എണ്ണം 1400—ത്തിൽ അധികമാണു്. ഓരോ 5.7 ചതുരശ്രമൈലിനും ഒരു ഗ്രന്ഥശാലവീതമുണ്ടു് സ്ഥിരമായുള്ള ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു പുറമെ തുടർച്ചയായി സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ ചുററിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാട്ടുറോഡുകളും സഞ്ചരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥാലയപ്പെട്ടികളും (travelling library boxes) ഉണ്ടു്. പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിന്റെ വേറൊരു ഭാഗത്തു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു—ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ വിദ്യാലയങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്നു. ഒരു വിദ്യാലയം ഉള്ള സ്ഥലത്തു് ഒരു ഗ്രന്ഥാലയവും ഉണ്ടായിരിക്കണം" എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഗ്രന്ഥശാലാവകുപ്പു് അംഗീകരിച്ചുപോന്ന തത്വം. പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളുടെ സേവനങ്ങളെ പൂർത്തീകരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണു് ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ കരുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. അവയുടെ ഒന്നാമത്തെ ഉദ്ദേശം പള്ളിക്കൂടം വിടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ നിരക്ഷരതയിലേക്കു് വീണ്ടും നിപതിക്കാതെ നിരോധിക്കുക എന്നുള്ളതാണു്."

തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കിത്തീർക്കാൻ പോകുകയാണല്ലൊ. ഈ പദ്ധതി പ്രയോജനകരവും വിജയപ്രദവുമായി തീരണമെങ്കിൽ—എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണം കൂടാതെയുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും വിജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത അവഗണിച്ചാൽ തന്നെയും--ബറോഡായിലെപ്പോലെ സൗജന്യഗ്രന്ഥശാലകൾ ഗ്രാമങ്ങൾതോറും, പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഉള്ള കരകൾതോറും, സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു് അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിനു സ്ഥാനം നൽകാതെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപുനഃസംഘടനാപദ്ധതി മേൽക്കൂരയില്ലാത്ത മൺഭിത്തികൾകൊണ്ടുമാത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സൗധംപോലെ ദുർബലമായിരിക്കുമെന്നു് സർജൻറ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു് എസ്സ് ആർ രങ്കനാഥൻ ചെയ്ത പ്രസ്താവനക്കു് ഈ പരിഷ്കാരം ഒരു തെളിവായിത്തീരും. സാക്ഷരതയിൽ ഭാരതത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഒന്നാം പന്തിയിൽ നില്ക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം തഴച്ചു വളരുവാനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ ധാരാളമാണു്. എന്നാൽ ജനകീയ സഹകരണത്തോടുകൂടി സർക്കാരുതന്നെ ഈ ചുമതല ഏറെറടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബറോഡയെ ഇക്കാര്യത്തിൽ അനുകരിക്കാൻ ഇവിടത്തെ അധികാരികൾ സന്നദ്ധരാകട്ടെ! ലണ്ടനിലെ ഗ്രന്ഥാലയസംഘടനക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ 'തന്റെ വാസസ്ഥലമേതെന്നു പരിഗണിക്കാതെതന്നെ ഏതു പൊതു ഗ്രന്ഥശാലയിൽനിന്നും പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ എടുക്കുകയോ തൽക്കാലത്തേക്കു് നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു് ഏതു പൗരനും സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക എന്നതു് എല്ലാ പ്രജാധിപത്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും കടമയാണു്' എന്നു നമുക്കും വിശ്വസിക്കാം. ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും സ്വാതന്ത്ര്യമായും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് യാതൊരു തടസ്സവും ഉണ്ടായിരിക്കരുതു്. പ്രജാധിപത്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഈ കടമ മററു രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും ഉണ്ടോ ആവോ?

[5-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച]

കഴിഞ്ഞിട്ടു് രണ്ടാംപതിപ്പടിക്കുന്ന അവസരത്തിലും ഇതിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളിൽ വളരെ അധികം വ്യത്യാസങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലാത്തതുതന്നെ (ശ്രീ കാറിപ്പുഴ തന്റെ അറിവിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠിപ്പിന്റെ ശാസ്ത്രീയ സ്വഭാവവും അഭിപ്രായങ്ങളുടെ സത്യതയും വെളിവാക്കുന്നു. ഇന്നും ഈ ഉപന്യാസങ്ങൾ ഈ നോവലിനു നവദർശനങ്ങൾതന്നെയാണു്.

സി. ജെ. തോമ്മസ്

നിങ്ങൾ വായിച്ചോ?

1.	പതിവ്രത (കഥകൾ) — തകഴി	1	4	0
2.	നെടുവീർപ്പുകൾ (കഥകൾ) നാഗവള്ളിൽ ആർ. എസ്സ്. കുറുപ്പ്	0	10	0
3.	നടി (നോവൽ) — കേശവദേവ്	2	8	0
4.	ചിത്രശാല — ,,	1	0	0
5.	അഞ്ചു ചിത്രങ്ങൾ (പൊറെക്കാട്ട്, തകഴി, വർക്കി, ബഷീർ, ദേവ്)	1	0	9
6.	ശവപ്പെട്ടി — ഹരീന്ദ്രനാഥൻ	0	10	0
7.	അച്ഛൻ — പൊറെക്കാട്ട്	1	0	0
8.	ആധുനിക റഷ്യ	1	0	0

അരുണാബുക്കസ്റ്റാൾ

ആലപ്പുഴ.

HOTEL de PARK
and
PARK CAFE

Stand always in the

FRONT RANK.

റെയിൽവെ തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ

പത്തു ലക്ഷം റെയിൽവെ തൊഴിലാളികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അഖിലേന്ത്യാ റെയിൽവെ ഫെഡറേഷന്റെ ജനറൽ കൗൺസിൽ മെയ് 5-ാംതീയതി ബോംബെയിൽ വച്ചുകൂടി. ഹിതപരിശോധനയിൽ തൊഴിലാളികളിൽ 97 ശതമാനം പണിമുടക്കത്തിന് അനുകൂലികളായിക്കണ്ടതുകൊണ്ട്, ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകിട്ടാത്തപക്ഷം, ജൂൺ 1-ാംതീയതി ഗവൺമെണ്ടിനു(ഗവൺമെണ്ടാണ് റെയിൽവെകളുടെ ഉടമസ്ഥർ) നോട്ടീസ് കൊടുക്കുവാനും ജൂൺ 27-ാംതീയതി പണിമുടക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു. 16 പേരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മററിയെ പണിമുടക്ക് നയിക്കുന്നതിന് നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവർ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1 ആരെയും പിരിച്ചുവിടാതിരിക്കുക.

2. ശമ്പളത്തോതു് പരിഷ്ക്കരിക്കുക. (അവിദഗ്ദ്ധ തൊഴിലാളികൾക്ക് 36, അർദ്ധവിദഗ്ദ്ധതൊഴിലാളികൾക്ക് 40, വിദഗ്ദ്ധതൊഴിലാളികൾക്ക് 60, രൂപ വീതം)

3. ഡീയർനസ്സ് അലവൻസ്, റാവു കമ്മററിയുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് നൽകുക.

4. മൂന്നുമാസത്തെ ശമ്പളം ബോണസ്സായി നൽകുക. രാജ്യത്തെ രക്ഷണപ്രശ്നത്തിന്റെ ഗൗരവം കൗൺസിലിനു പൂർണ്ണമായിട്ടറിയാമെന്നും ജനങ്ങൾക്ക് അനാവശ്യമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിടയാക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി, രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും പൊതുജനങ്ങളും റെയിൽവെ തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റിനെ നിർബന്ധിക്കണമെന്നും അവർ പ്രമേയത്തിൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മദ്രാസിലെ തൊഴിൽ കാര്യമന്ത്രിയായ ശ്രീ. വി വി ഗിരി റെയിൽവെ ഫെഡറേഷൻ പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനം രാജി വച്ചിരിക്കുന്നു. റെയിൽവെ തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം വൈസ്രോയിക്കെഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

റെയിൽവെ തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുകയാകുന്നു പണിമുടക്കിനെ തടയാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്ന് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ട് അബുൾകലാം ആസാദ് വൈസ്രോയിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തു് അതിപ്രധാനമായ രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നം നിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്ന സമയം പണിമുടക്ക് അനാവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം തൊഴിലാളികളെ താക്കീതുചെയ്യുന്നു.

മുൻപ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന മി. ജമന്നാദാസ് മേത്താ കൗൺസിൽ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ വന്നിരുന്നു. "നമുക്ക് നേതാക്കന്മാരെ വേണ്ട" എന്ന് പലർ വിളിച്ചുപറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന്റെ ബർമ്മയിലെ പ്രതിനിധിയാണ്. അദ്ദേഹം വന്നപ്പോഴും പോയപ്പോഴും കൂക്കുവിളികളും ബഹളവും ഉണ്ടായി.

തൊഴിലാളിലോകം

ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ റെയിൽവെതൊഴിലാളികൾ അവരുടെ നാട്ടുകാരെ യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യവർഷക്കാലം വിശ്വസ്തതയോടെ സേവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നു് എം എസ്സ് എം റെയിൽവെ ജനറൽ മാനേജർ പറയുന്നു.

ബി ബി ആൻഡ് സി ഐ റെയിൽവെ തൊഴിലാളികളുടെ വാർഷികയോഗത്തിൽവച്ച് ബോംബെ തൊഴിൽകാര്യമന്ത്രി മി. നന്ദാ പണിമുടക്കിനെ എതിർത്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു. യുദ്ധത്തിനു വേണ്ട സാധനങ്ങൾക്ക് വലകൂടിയപ്പോൾ പണിമുടക്കിനു കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് റെയിൽവെകൾ ഒരു ദിവസം പണിമുടക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നു നാം സ്വതന്ത്രരായിരിക്കുമായിരുന്നു. ജനകീയ യുദ്ധമെന്നു കാരണംപറഞ്ഞു് അന്ന് തൊഴിലാളികളെ പണിമുടക്കത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പിച്ചു. മുതലാളിമാർ വലിയ ലാഭം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു പണിമുടക്കിനു നല്ല തരമായിരുന്നു ഈ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ സർദാർ പട്ടേലാണ്.

വൈക്കം സമ്മേളനം

വൈക്കം കയർ, ബീഡി എന്നീ തൊഴിലാളി യൂണിയനുകളുടെ ഒന്നാമത്തെ സംയുക്ത വാർഷിക സമ്മേളനം ഈ മാസം 21-ം 22-ം തീയതികളിൽ കല്യാൺ തീയേറററിൽ വച്ച് വിവിധ പരിപാടികളോടു കൂടി നിർവാഹിക്കപ്പെട്ടു. ഒന്നാം ദിവസം രണ്ടു മണിക്ക് ലേബർ യൂണിയന പ്രീസിൽവച്ച് ബീഡിത്തൊഴിലാളി യൂണിയന്റെ ബിസ്സിനസ് മീററിങ്ങ് സ്ഥിരം പ്രസിഡണ്ട് മി. എൻ കെ രാമവർമ്മയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. വരവുചെലവു കണക്കുകൾ വായിച്ചു പാസ്സാക്കുകയും അടുത്ത വർഷത്തെ പ്രസിഡണ്ടായി മി. എൻ കെ രാമവർമ്മയെയും വൈസ്പ്രസിഡണ്ടായി കെ എൻ വേലപ്പൻ പിള്ളയെയും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി മി. എൻ കരുണാകരൻ നായരെയും ഖജാൻജിയായി മി. കെ കെ കൊച്ചുകുട്ടിയെയും കമ്മററി അംഗങ്ങളായി മററ 16 പേരെയും തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഉദ്ദേശം 5 മണിക്ക് കല്യാൺ തീയേററിൽ വച്ച് കുന്നിയൂർ ടി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സാഹിത്യസമ്മേളനം നടന്നു. സമ്മേളനത്തിൽ മെ പി ഗൗരീദാസ്, പൊൻകുന്നം വർക്കി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു

രണ്ടാംദിവസം പകൽ 10 മണിക്കുശേഷം സ്ഥിരം പ്രസിഡണ്ട് മി. പി ഗോപാലൻ എം എൽ സി യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കയർ ഫാക്ടറി വർക്കേഴ്സ് യൂണിയന്റെ ബിസ്സിനസ് മീററിങ്ങ് കൂടി. വരവുചെലവു കണക്കു വായിച്ചു പാസ്സാക്കുകയും പുതിയ ഭരണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. "കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ഇന്നത്തെ എല്ലാ നയത്തോടും യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു നേതൃത്വത്തോടു കൂടിയ തൊഴിലാളി സംഘടനയിൽ നായകത്വം വഹിക്കുവാൻ തനിക്ക് നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ള പ്രസ്താവനയോടുകൂടി മി. പി ഗോപാലൻ തന്റെ പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനം ഒഴിയുകയും തൽസ്ഥാനത്തു മി. വി കെ വിശ്വനാഥനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. കെ. എൻ വി കുമാരൻ, കെ കേശവൻ എന്നിവരെ വൈസ്പ്രസിഡണ്ടന്മാരായും കെ കുഞ്ഞൻകുട്ടിയെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായും എം കെ വാസുവിനെ സെക്രട്ടറിയായും കെ പി ബാപ്പുക്കുട്ടിയെ ഖജാൻജിയായും തെരഞ്ഞെടുത്തു. പൊതുയോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ വായിച്ചു പാസ്സാക്കിയശേഷം മീററിങ്ങ് പിരിഞ്ഞു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു അഞ്ചുമണിയോടുകൂടി തൊഴിലാളി സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളിലെ ബാലികാബാലന്മാരുടെ ദേശീയ ഗാനാലാപത്തിനുശേഷം മി. ആർ സുകുമാരൻ ബി എ ബി എൽ ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പൊതുയോഗം കൂടി. മി. സി കെ വിശ്വനാഥൻ ഒരു ചെറു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി സദസ്സിനു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. തുടർന്നു മി. എം എം ചെറിയാൻ ബി എ (ബോംബെ) ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി സമ്മേളനം ഉൽഘാടനംചെയ്തു. തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം തൊഴിലാളി പ്രവർത്തകരെ അഭിനന്ദിക്കുകയും തൊഴിലാളികളുടെ നേർക്കുള്ള ഗവർമ്മെന്റുമനോഭാവത്തെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചുവപ്പു പതാക നിരോധനം തുടങ്ങിയ പല കാര്യങ്ങളെയും പരാമർശിക്കുകയുമുണ്ടായി. തൊഴിലാളികളുടെ ഏക രക്ഷാമാർഗ്ഗം കമ്മ്യൂണിസം മാത്രമാണെന്നുള്ള പ്രസ്താവനയോടുകൂടി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെപ്പററിയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് സമാധാനം നൽകുകയും ഗവർമ്മെന്റ് ജോഷി കത്തിടപാടുകൾ വെറും കൃത്രിമ പ്രചാരണങ്ങളാണെന്നു പറയുകയുമുണ്ടായി.

അനന്തരം അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഉപക്രമപ്രസംഗം നടന്നു. ഏതാണ്ട രണ്ടു മണിക്കൂറോളം നീണ്ടുനിന്ന ഉപക്രമത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ റേഷൻ ദുർഭിക്ഷത, പ്രസ്സ് കോൺഫറൻസിൽ ദിവാൻജി ചെയ്ത പ്രസംഗം, ബ്ലാക്കുമാർക്കററിങ്ങ്, ഫൈലെങ്ങ് സ്ക്വാഡ്, നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതി, കൃഷിക്കാരുടെ ബോണസ്സ്, വ്യവസായിക പദ്ധതി, ജനപ്രതിനിധികളുടെ അലസത, തൊഴിലാളി മുതലാളി സംഘട്ടനം, ഐ എൻ എ നയം തുടങ്ങി സുപ്രധാനങ്ങളായ പല വിഷയങ്ങളെയും കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി. ഭക്ഷണക്ഷാമത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനു സൃഷ്ടിപരമായ യാതൊരു പരിപാടികളും ഗവർമ്മെന്റിനില്ലെന്നും ഫൈലെങ്ങ് സ്ക്വാഡ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നും നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതിയിൽ കർഷക തൊഴിലാളികളുടെ സഹായം ഗവർമ്മെന്റിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും കൃഷിക്കാർക്ക് ബോണസ്സല്ല കൃഷി ചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളാണു ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു.

അദ്ധ്യാപക തൊഴിലാളികൾ

തൊഴിലാളിക്കും ജീവിക്കണം. അതിനുവേണ്ടി എല്ലുമുറിയെ അവൻ പണിയെടുക്കുന്നു. പക്ഷെ അവന്റെ പരിമിതമായ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്ക് മതിയായ ശമ്പളം കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ അവൻ ശമ്പളക്കൂടുതലിനു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മുതലാളിമാർ അവരുടെ നിവേദനം നിരസിച്ചാൽ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളി എന്താണ് ചെയ്യുക? പ്രബുദ്ധരായ തൊഴിലാളികൾ അതിനു മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തി. അവർ സംഘടിച്ചു പണിമുടക്കുകന്ന ഉടവാൾ അവർ കയ്യിലെടുത്തു. സ്വകാര്യപ്രമത്തരായ മുതലാളികൾക്ക് അതു ഭയമായി. പോലീസുകാർ, റെയിൽവേക്കാർ, മോട്ടോർ തൊഴിലാളികൾ, ബാങ്കുതൊഴിലാളികൾ എന്നു വേണ്ട തോട്ടികൾ വരെ പണിമുടക്കിനു തയ്യാറാകുന്നു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ എട്ടു രൂപാ മുതൽ എട്ടു രൂപാവരെ ശമ്പളസ്കെയിലുള്ള പാവപ്പെട്ട ഗ്രാന്റു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബോമ്പായിലെ ഒട്ടുവളരെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ പണിമുടക്കിയ കഥ അടുത്ത കാലത്തു് നാം കേട്ട വാർത്തയാണ്. എന്തിയായിട്ടു്? 8 രൂപാ ശമ്പളക്കാരനായ അദ്ധ്യാപകന്റെ കഷ്ടസ്ഥിതിയെപ്പററി കേട്ടപ്പോരു കേൾവിയുമില്ല തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾക്ക് ആ എട്ടു രൂപാകൊണ്ടു കാണേണ്ടതു് എട്ടു വയറു കഴിയണം. സ്കൂളിൽ പോകാൻ വെളുത്ത ഒരു ജുബയും മുണ്ടും വേണം ഫീസും പുസ്തകവും വേണ്ട രണ്ടുമൂന്നു കുട്ടികളുണ്ടായിരിക്കും അവർക്കു എന്നുവേണ്ട കിട്ടുന്ന ശമ്പളത്തിന്റെ മൂന്നിരട്ടി കിട്ടിയാലും പട്ടിണിയെ വരുബാക്കി—പക്ഷെ ഇക്കൂട്ടർ ഇനിയും ഈ വിദ്യാലയഭിത്തിക്കുള്ളിൽ കിടന്നു വീർപ്പുമുട്ടുകയില്ല. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചു കിട്ടണം. അതിനുവേണ്ടി അവരും കാലത്തിനൊപ്പിച്ചു പുരോഗമിക്കുന്നു

തിരുവിതാംകൂറിലെ 14000-ത്തോളം വരുന്ന പ്രൈമറി സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാർ സംഘടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവർ മേടം 19-ാം തീയതി തിരുവല്ലായിൽ മി. കെ കെ കുരുവിള എം എ ബി ഡി—യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അവരുടെ സംഘടനയുടെ വാർഷികയോഗം കൂടി. ജീവൽപ്രധാനങ്ങളായ ആവശ്യനിർവഹണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ നിവേദനം ഇതു സമർപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തദനന്തരലീനമായ താല്പര്യം സാധിച്ചുകിട്ടാത്തപക്ഷം ഇരുതരമായ നടപടികൾ അവർ കൈക്കൊള്ളുമെന്നും തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. പട്ടിണി എത്രതന്നെ പണിപ്പെട്ടാലും അപായപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത അത്ഭുത മനുഷ്യനായ അദ്ധ്യാപകനും ജീവിവിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം തേടുന്നു.

അടുത്തലക്കത്തിൽ

തിരുവനന്തപുരം
ജാഥാ
(ഹാസ്യലേഖനം)

Reg. No.
T. 66

PRASANNA KERALAM

License No. 390
Dated 15-6-1939

ഒരു സിനിമാ നിർമ്മാണശാലയിൽ ചിത്രത്തിന്റെ നായകനായിരിക്കണമെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതു ഒരു പെൺപിറന്നവരാണെന്നൊരു വാർത്ത. എന്തു പെൺപിറന്നവരെന്നല്ലേ? മററുമല്ല, കഥാനായികയുടെ തള്ള, യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ സ്വന്തം മകൾക്കു ഒരു പങ്കാളിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം അമ്മമാർക്കുണ്ടെന്നു (പുത്രിമാർ അതു വകവച്ചുകൊടുക്കുന്ന കാലമല്ലെങ്കിലും) നമുക്കു സമ്മതിക്കാം. ഒരു കഥയിൽ മകളുടെ കൂടെ ആരഭിനയിച്ചാലും അമ്മയ്ക്കെന്തുചേതം? കാലേക്കൂട്ടി അതുവല്ലതും നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പെണ്ണുപോയി സിനിമയിൽ ചാടുമായിരുന്നോ?

ഒരു കാര്യം—കഥയിൽ നായകനാകാൻ പോകുന്ന നടനോടു അമ്മായിഅമ്മയുടെ മുഷ്ക്കുകൂട്ടുസംകൂടി ഈ കന്യകയുടെ അമ്മ ഉദ്ദേശിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ പൊന്നുചേട്ടത്തി അതു കുറെ കഷ്ടമാണെന്നുമാത്രം.

സംഗീതമുണ്ടെങ്കിലും മോന്തപോരെന്നു മകൾ പറയുകയാണ്:—

"സിനിമായിലായാലും അല്ലെങ്കിലും കാണാൻ ചന്തമുള്ള ഒരുവനുമായി ഞാൻ സഹകരിക്കുന്നതാണു എനിക്കിഷ്ടം." എന്താ, പോരെ, തള്ളയ്ക്കുചേർന്ന പിള്ള! പക്ഷെ, ചന്തമുള്ള മുഖങ്ങൾ പലതു കാണുമ്പോൾ എന്റെ കുഞ്ഞു ഒന്നുവിട്ടു മറെറാന്നിലേക്കു അതുവിട്ടു വേറൊന്നിലേക്കു തുമ്പിപോലെ ചാടിപ്പറക്കരുതേ!

* * * *

"ഹനുമാൻ" കണ്ടോ? ഇതൊരു ഹനുമാൻ മീശയും താടിയും!

അതു പാടില്ലെന്നു പറയാനാരാണ്? നമ്മളാരും യഥാർത്ഥ ഹനുമാനെ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ. ലക്ഷ്മണൻ ചേട്ടനായ ശ്രീരാമനെക്കാൾ രണ്ടടി ഉയരക്കൂടുതൽ. സീത എല്ലാംകൊണ്ടും നവീന സീത തന്നെ. പുരാണനായകന്മാരുടെ ശരിയായ രൂപമെല്ലാം ഈ തമിഴ് ഡയറക്ടർമാർക്കു മാത്രമറിയാവൂ.

സീത മേൽമീശവച്ചു വരാഞ്ഞതു കാണികളായ നമ്മുടെ നല്ലകാലം.!

* * *

ത്യാഗരാജനഗറിൽ (മദ്രാസ്) രാത്രി ഒരു സംഭവം. ഒരു സിനിമാതാരത്തെ ആരോ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയെന്നൊരു പോലീസ് റിപ്പോർട്ട്. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവർ തിരിച്ചുവന്നു എന്നു മറെറാരു റിപ്പോർട്ടും. അങ്ങനെയാണു സിനിമാതാരങ്ങൾ!

* *

ഹോളിവുഡിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന ഡോക്ടർ സൗന്ദരരാജൻ ആദ്യമായി നിർമ്മിക്കാൻ പോകുന്ന പടമേതാണെന്നു കേട്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ കേട്ടോളൂ, "ശ്രീഗണേശ".

"എന്റെ ഗണപതിഭഗവാനേ, ഞാൻ ഹോളിവുഡിൽ പോയി സുഖമായി മടങ്ങിവന്നാൽ എന്റെ അച്ഛനാണെ ഞാൻ അവിടുത്തെ പേരിൽ ഒരു ചിത്രം നിർമ്മിച്ചേക്കാം" എന്നു ഇവിടുന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ തന്നെ വിദ്വാൻ നേർന്നുകാണും. ദൈവത്തിനോടാണെങ്കിലും വാക്കുമാറി പറയുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു സൗന്ദരരാജൻ "ശ്രീഗണേശ" നിർമ്മിച്ചു അടങ്ങു. ഒരു കൊട്ടത്തേങ്ങാ ഉടച്ചുമലത്തിവയ്ക്കുന്നതാണു ഗണപതിപൂജയെന്നു മൂഢന്മാർ വിശ്വസിക്കുമെങ്കിലും നമ്മുടെ ഡോക്ടർ അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന കൂട്ടത്തിലല്ല

ടി. ആർ. മഹാലിംഗത്തിനു ബേബി രുഗ്മണിയെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു രാഗം. അനുരാഗത്തിനു വിഘ്നം തീരാത്ത ഒഴുക്കു ദൈവം അനുവദിക്കുകയില്ലല്ലോ. രുഗ്മണിയുടെ മാതാപിതാക്കളാണു ഈ അനുരാഗനദിയുടെ ലട്ടവിൽ അണകെട്ടിയിരിക്കുന്നതു.

"ശ്രീ വള്ളി"യിൽ മഹാലിംഗം സുബ്രഹ്മണ്യനും, രുഗ്മണി വള്ളിയും ആണല്ലോ. സുബ്രഹ്മണ്യൻ വള്ളിയെ തട്ടിയെടുക്കാൻ പ്രയോഗിച്ചമായാവിദ്യകൾ മഹാലിംഗം യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുമോ എന്തോ!

*

പല നടികളും തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളാണെന്നാണു ചില ഡയറക്ടർമാരുടെ ഭാവം. താനില്ലെങ്കിൽ ടി. ആർ. രാജകുമാരി അഭിനയിക്കാൻ വരില്ലെന്നു രാജറാം ഒരു നിർമ്മാതാവിനോടു വാതുകെട്ടിപോലും!

രാജറാം കീജെ!!!

*

വേറൊരു നേരമ്പോക്കു. ഒരു ഡയറക്ടർ ഒരു സിനിമാതാരത്തെ കാറിൽ കയററി സവാരി പുറപ്പെട്ടു. വഴിമദ്ധ്യേ ഡയറക്ടർ നടിയെ പരിരംഭണം ചെയ്തു. വണ്ടിയുടെ സ്റ്റിയറിങ്ങു അയാളുടെ കൈയിൽ നിന്നു പിണങ്ങിമാറി. ദൈവാധീനംകൊണ്ടു അപകടമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

ഡയറക്ടർമാർ ഈശ്വരനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു വെറുതെയാണോ!

*

"പറനാട്ടയുദ്ധം" എന്ന ചിത്രം ഡയറക്റ്റു ചെയ്യുന്ന മി. രാമബ്രഹ്മന്റെ വീട്ടുമുററത്തു, കാണികൾക്കു യുദ്ധപ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുമാറു ചെറിയ കൂടാരങ്ങൾ കാണാം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ചിത്രം നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ശരിയായ സ്പിരിററ് കിട്ടാൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെ വേണമെന്ന പക്ഷക്കാരനാണു രാമബ്രഹ്മൻ.

രാമബ്രഹ്മന്റെ വീട്ടിൽ കയറുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പത്രപ്രതിനിധികൾ നല്ലതുപോലെ കരുതി വേണം ഉള്ളിൽ കടക്കാൻ. ഒരുപക്ഷേ രാമബ്രഹ്മൻ അവരെ ശത്രുക്കളായി കരുതി പ്രതിരോധിച്ചേക്കാം!

വാഗ്ദത്തലംഘനത്തിനു കൽക്കട്ടാ മ്യൂസിക്കൽ കോൺഫറൻസിന്റെ ഭാരവാഹികളെ പ്രതിയാക്കി 1,000 രൂപാ നഷ്ടം കിട്ടണമെന്നു കാണിച്ചു ശാന്താ ആപ്തേ ഫയലാക്കിയിരുന്ന കേസ് തള്ളിപ്പോയി.

വാഗ്ദത്തലംഘനത്തിനാണു കേസെങ്കിൽ, എന്റെ പത്രാധിപരുസാറേ, നമ്മുടെയൊക്കെപ്പേരിൽ കേസെത്ര ഇപ്പോൾ ഫയൽചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ശാന്താ ആപ്തേയെപ്പററി വല്ലതും പറയുമ്പോൾ, സാറെ, സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. കുഞ്ഞുകുട്ടിപ്രാരാബ്ധക്കാരനായ സർ പതിനായിരം രൂപായ്ക്കു എന്തുചെയ്യും?

ഓറിയന്റ് സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ക്ലിപ്തം

ഹെഡ് ഓഫീസ് കോട്ടയം

ബ്രാഞ്ചുകൾ:-കോട്ടയം, കോതമംഗലം, കുമരകം, പാലാ, പിറവം, ഈരാററുപേട്ട.

ഡയറക്ടറന്മാർ

1. പി. കെ. കുര്യൻ അവർകൾ ബി. എ. എൽ. എൽ. ബി. അഡ്വക്കേററ്, കോട്ടയം. (Chairman)
2. റവ്. ജേക്കബ് പുന്നൻ അവർകൾ ബി.എ., തേറത്താനം, കോട്ടയം
3. പായത്തു ഇ. രാമൻമേനോൻ അവർകൾ ലാൻഡ് ലോർഡ്, പറവൂർ.
4. കെ. ജെ. ചാണ്ടി അവർകൾ ലാൻഡ് ലോർഡ്, കുട്ടിപ്പറമ്പിൽ, വൈക്കം.
5. കെ. ഐ. വർക്കി അവർകൾ പ്ലാന്റർ, കരിമ്പനാൽ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
6. എം. സെയ്തുമുഹമ്മതു റാവുത്തർ അവർകൾ ലാൻഡ് ലോർഡ്, മടത്തിൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
7. ജോസ്സ് കള്ളിവയലിൽ അവർകൾ പ്ലാന്റർ, പാലാ.
8. ഹോർമിസ്സ് തരകൻ അവർകൾ അയ്യനാട്ടു പാറയിൽ, തെക്കാട്ടുശ്ശേരി.
9. കെ. പി. മത്തായി അവർകൾ എം. എ. എൽ. എൽ. ബി. (മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ.)

ഈ ബാങ്കിന്റെ ഒരു ശാഖ എരുമേലിൽ 1946 ഏപ്രിൽ 27-ാംതീയതി ശനിയാഴ്ച തുറന്നു പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിവരം പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ബാങ്കിംഗ് സംബന്ധമായ എല്ലാ ഇടപാടുകളും സംതൃപ്തിപ്രദമായ രീതിയിൽ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

കെ. പി. മത്തായി, മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ.

സി. ജോസഫ് കുട്ടിപ്പുറത്തിൽ സെക്രട്ടറി.

കോട്ടയം, 27—4—46.

മലയായിൽ

പ്രസന്നകേരളം ആഴ്ചപ്പതിപ്പിന്റെ മലയായിലെ സോൾ ഏജന്റായി മി. എസ. ജി മാർട്ടിനെ (11 1/2 mile stone, 115–9 wood land Road, Singapore) നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

മാനേജർ.

ഡീലേഴ്സ് ബാങ്ക്

കോട്ടയം

സ്വർണ്ണം, അംഗീകൃതങ്ങളായ കച്ചവടച്ചരക്കുകൾ മുതലായവയുടെ ഈടിന്മേൽ പണം കടം കൊടുക്കുക,

ഫിക്സഡ്, കറന്റ്, സേവിങ്ങ്സ് ഡിപ്പോസിററുകൾ സ്വീകരിക്കുക,

മുതലായ എല്ലാവിധ ബാങ്കിങ്ങ് ഇടപാടുകളും മിതമായ നിരക്കിൽ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

V, C LUKOSE, VETTL,
SOLE PROPR'OR.

Printed and published by Anjiliparampil paran at the Geo printinq works, Kottaya